

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ 18 ΦΛΕΒΑΡΗ, 11πμ

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΦΛΕΒΑΡΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 368 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24

ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΚΤΟΝΟ Ε' ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Οι αντιβιομηχανικές - αντιαναπτυξιακές δυνάμεις που έχουν την εξουσία στη χώρα μας διεκπεραιώνουν το βιομηχανικό σαμποτάζ χρησιμοποιώντας το άρθρο 24 του Συντάγματος, που αναφέρεται στην προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, και το προεδρικό διάταγμα 84/84 που εκδόθηκε επί πρωθυπουργίας του Α. Παπανδρέου και απαγορεύει τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων βιομηχανιών και την ίδρυση νέων στην Αττική.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ και το Συμβούλιο της Επικρατείας με αυτό το νομικό καθεστώς κλείνουν

τις βιομηχανίες. Ιδιαίτερα το Ε' Τμήμα του ΣτΕ με επικεφαλής του τον άνθρωπο του ψευτοΚΚΕ

και παλιό χουντικό Δεκλερή οργίασε με την έκδοση αποφάσεων απαγορευτικών για οποιοδήποτε εκσυγχρονισμό και βιομηχανική επένδυση, παράγοντας μία βιομηχανοκτόνα νομολογία. Αυτό το έργο βέβαια μπόρεσε να το επιτελέσει το Ε' Τμήμα μόνο με την έγκριση των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και πρωμοδοτούμενο από το πολιτικό κλίμα που διαμόρφωνε κυρίως ο

ΣΥΝ στο όνομα της οικολογίας. Όσες βιομηχανίες γλίτωναν από το Ε' Τμήμα τις αποτελείωνε το ψευτοΚΚΕ με απεργίες καταστροφής στο όνομα της υπεράσπισης των εργατικών διεκδικήσεων κάθε φορά που ένα εργοστάσιο έμπαινε σε κρίση και αποφάσιζε μείωση προσωπικού για να επιβιώσει.

Όλα αυτά όμως οδήγησαν σε μία στασιμότητα τις επενδύσεις

και σε μείωση των θέσεων εργασίας, δηλαδή οδήγησαν ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού στην ανεργία. Ταυτόχρονα χτυπήθηκε σημαντικά το εκσυγχρονιστικό βιομηχανικό κεφάλαιο για το οποίο είναι αναγκαίες οι αναπτυξιακές επενδύσεις. Το αποτέλεσμα ήταν απέναντι στην κατε-

συνέχεια στη σελ. 2

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 18 ΦΛΕΒΑΡΗ

Οι Απολυμένοι των Λιπασμάτων και η Επιτροπή Σωτηρίας στον κοινό τους αγώνα αποφάσισαν στη Γενική Συνέλευση της Πέμπτης 1η του Φλεβάρη, να πραγματοποιήσουν ανοιχτή συγκέντρωση στον Πειραιά. Η συγκέντρωση θα γίνει στις 18 του Φλεβάρη, Κυριακή και ώρα 11π.μ στην Πλατεία του Ηλεκτρικού του Πειραιά.

Πρόκειται για μια κλιμάκωση αυτού του μακρόχρονου αγώνα και ένα μεγάλο βήμα προς τα μπρος αυτού που μπορούμε πλέον να ονομάσουμε “Κίνημα των απολυμένων των Λιπασμάτων”. Είναι πραγματικά η πρώτη φορά που οι Απολυμένοι και η Επιτροπή Σωτηρίας πραγματοποιούν εκδήλω-

ση ύστερα από ανοιχτό κάλεσμα.

Υπήρχαν προηγούμενα δύο μαζικές εκφράσεις προς τα έξω αυτού του κινήματος, αλλά και στις δύο περιπτώσεις αυτές οι εκφράσεις ήταν πολύ πιο πίσω από αυτό που γίνεται τώρα. Στην μια περίπτωση, στην εκδήλωση της Κυριακής των Φώτων πριν ένα μήνα στον Πει-

ραιά είχαμε μια διαμαρτυρία μιας μικρής μειοψηφίας που πέταξε τα συνθήματά της σ' ένα πλήθος που συμμετείχε σε ένα άλλομαζικό κοινωνικό γεγονός.

Η άλλη περίπτωση ήταν στις αρχές αυτού του κινήματος στα τέλη του '99 όταν έγινε η διαδήλωση των 300 εργαζομένων και της Επιτροπής Σωτηρίας στην “Πρότυπο” και στη Δραπετσώνα μόλις άρχισε η διαδικασία για να κλείσει το εργοστάσιο.

Στην πρώτη περίπτωση, των Φώτων, είχαμε μια πρώτη τολμη-

ρή κραυγή προς τα έξω ενός κινήματος ώριμου πολιτικά αλλά που ήταν στα πρώτα του βήματα από οργανωτική άποψη. Στην περίπτωση της “Προτύπου” είχαμε μια μαζική διαμαρτυρία ενός κινήματος που στη βάση του ήταν συνδικαλιστικά και πολιτικά ανώριμο και που έμελλε αμέσως μετά να νικηθεί και να διαλυθεί.

Ο Ηλεκτρικός του Πειραιά σκοπεύει να είναι η απάντηση και σε μαζικότητα και σε πολιτικοσυνδικαλιστική ωριμότητα σε αυτή την ήττα και σ' αυτή τη διάλυση.

Σκοπεύει να έχει την δύναμη και την ωριμότητα των Φώτων και μια πλευρά μαζικότητας της “Προτύπου”.

Λέμε “μια πλευρά μαζικότητας” γιατί σε ότι αφορά τους εργαζόμενους των Λιπασμάτων δεν είναι μια δυνατή μια συμμετοχή τόσο πλατειά σαν κι εκείνη του '99 γιατί εκείνη αντιστοιχούσε σε ένα ζωντανό εργοστάσιο και σε ένα μαζικό συνδικάτο που ένωνε

συνέχεια στη σελ.4

ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24

συνέχεια από τη σελ. 1

δαφιστική δράση του σοσιαλφασισμού να αναπτυχθεί κάποια αντίδραση μέσα στους κύκλους της βιομηχανικής αστικής τάξης αλλά και μέσα στο λαό.

Η πίεση ενάντια στην αποβιομηχάνιση δεν μπορούσε παρά να εκφραστεί και σε πολιτικό και σε κυβερνητικό επίπεδο. Το αίτημα ήταν η αλλαγή του βιομηχανοκτόνου νομικού καθεστώτος. Η απάντηση ήρθε με τη γνωστή τροποποίηση του άρθρου 24 που εισήχθη ο Βενιζέλος στα πλαίσια της αναθεώρησης και με την προετοιμασία νομοσχεδίου τροποποίησης του 84/84 από το υπουργείο Ανάπτυξης. Με την τροποποίηση του 84/84 θα επιτρέπεται η αύξηση της ιπποδύναμης των εργοστασίων ώστε να επιτρέπεται ο εκσυγχρονισμός, ενώ η μετεγκατάστασή τους θα επιδοτείται από το κράτος κατά 50%. Αν το 84/84 συνεχίσει να ισχύει ως έχει οι επιχειρήσεις της Αττικής δε θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν τα κονδύλια του Γ' ΚΠΣ τα οποία έχουν δεσμευτεί από την κυβέρνηση για τον "απαγορευμένο" εκσυγχρονισμό (!) και τελικά θα βάλουν λουκέτο. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Βιομηχάνων Αθήνας - Πειραιά, Κ. Γιαννίδης, επισημαίνει το πρόβλημα: "Με τη συνεχιζόμενη καθυστέρηση στην αλλαγή του καθεστώτος, οι μεταποιητικές επιχειρήσεις της Αττικής, κινδυνεύουν να μείνουν εκτός του όλου σχεδίου εκσυγχρονισμού της Αττικής εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων" (Ναυτεμπορική, 2-2). Οι σοσιαλφασίστες δεν έχουν ασχοληθεί ακόμα με το ενδεχόμενο της τροποποίησης του 84/84.

Το επειγόν για την ώρα είναι να ανατρέψουν την τροποποίηση του άρθρου 24 που ήδη συζητήθηκε στη Βουλή και αναμένεται να ψηφιστεί όταν τελειώσει η συζήτηση για όλα τα άρθρα του Συντάγματος που αναθεωρούνται.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

Αρχικά, ο Βενιζέλος πρότεινε δύο σημαντικές τροποποιήσεις στο υπάρχον 24 που αφορούσαν τη διεύρυνση των περιπτώσεων άρσης της προστασίας των δασών για τη διασφάλιση κατοικιών, την καλύτερη χρήση των όρων διαβίωσης και τη διασφάλιση των αναγκαίων υποδομών καθώς και την παροχή εξουσιοδότησης στο νομοθέτη (δηλαδή στη Βουλή, δηλαδή στην κυβερνητική πλειοψηφία) να ορίζει τα δάση και τις δασικές εκτάσεις αφαιρώντας την αρμοδιότητα αυτή από το βιο-

μηχανοκτόνο Ε' Τμήμα. Ταυτόχρονα με την πρόταση για την αναθεώρηση των άρθρων 94, 95 και 100 που αφορούν τη συγκρότηση και αρμοδιότητα των δικαστηρίων ο Βενιζέλος ψαλιδίζει περαιτέρω τις αρμοδιότητες του Ε' Τμήματος. Συγκεκριμένα ορίζεται πλέον ότι μόνο η Ολομέλεια του ΣτΕ και όχι μεμονωμένα τα τμήματα μπορούν να αποφαινούνται σχετικά με τη συνταγματικότητα των νόμων και ότι ένα μέρος των υποθέσεων που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος περνούν από το ΣτΕ στα απλά διοικητικά δικαστήρια.

Η θυελλώδης αντίδραση του σοσιαλφασισμού ήταν αναμενόμενη. Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ χάλασαν τον κόσμο ζητώντας αναθεώρηση προς την αντίθετη κατεύθυνση με "διάταξη που θα απαγορεύει την οποιαδήποτε μεταβολή του προορισμού των δασών" (Ελευθεροτυπία, 29-1). Πρωταγωνιστής της καμπάνιας ήταν βέβαια ο πρώην πρόεδρος του Ε' τμήματος του ΣτΕ, Μ. Δεκλερής. Ο Βενιζέλος έχοντας να κάνει με 400 και βάλε οικολογικές οργανώσεις, συγκεντρώσεις, συναυλίες, περικύκλωση της Βουλής κ.λπ. που διοργάνωσαν ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ, χωρίς να έχει καμία στήριξη από τον Σημίτη, βαλλόμενος αντίθετα από τον Ευθυμίουπουλο, αναγκάστηκε να κάνει παραχωρήσεις στο μαύρο αντιαναπτυξιακό μέτωπο.

Κατ' αρχήν αφαίρεσε τα σχετικά με τον αποχαρκτηρισμό του δάσους και της δασικής έκτασης για "την εξυπηρέτηση της ποιότητας της ζωής δηλ. της βελτίωσης των όρων διαβίωσης των κατοίκων και της διασφάλισης των αναγκαίων υποδομών". Αυτό ήταν ένα σημείο ιδεολογικής πάλης του σοσιαλφασισμού με το αναπτυξιακό πνεύμα Βενιζέλου. Το σοσιαλφασιστικό μέτωπο συντάχθηκε εδώ με την αρχή του Δεκλερή "άπαξ δάσος, πάντα δάσος", και όταν λέει ο Δεκλερής "άπαξ" εννοεί από "συστάσεως του ελληνικού κράτους"! Στα πλαίσια αυτά προβλήθηκε το αίτημα της αειφορίας δηλαδή της απόδοσης του ίδιου ποσού δασικών προϊόντων ετησίως, που σημαίνει σημαντικό περιορισμό του αποχαρκτηρισμού. Την αειφορία την έδωσε ο Βενιζέλος στους αντιδραστικούς αλλά για το μέλλον και όχι από "συστάσεως του ελληνικού κράτους".

Δεύτερη σημαντική υποχώρηση ήταν ότι έφυγε η πρόβλεψη για νομοθετικό ορισμό της έννοιας του δάσους. Η μάχη εδώ δεν αφορούσε το ίδιο το δάσος, αλλά τις λεγόμενες δασικές εκτάσεις, η πλειοψηφία των οποίων είναι εγκαταλελειμμένες και θαμνώδεις εκτάσεις τις οποίες ό-

χι μόνο δεν εκμεταλλεύεται το κράτος δημιουργώντας μέσα σε μια ευρωπαϊκή χώρα μία εικόνα ζούγκλας, αλλά μέσα από τη νομολογία του ΣτΕ απαγορεύθηκε και οποιαδήποτε άλλη χρήση τους από ιδιώτες! Με το προηγούμενο καθεστώς είχε διαμορφωθεί η εξής κατάσταση όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Ανωμερίτης: "Από τα 13.195.740 εκτάρια γης στη χώρα μας το σύνολο των δασών (σ.σ. συμπεριλαμβανομένων των δασικών εκτάσεων) καλύπτουν 6.513.068 εκτάρια (ήτοι το 49,3%)".

Με την προτεινόμενη τροποποίηση η έννοια του δάσους θα οριζόταν με νόμο και όχι με δικαστικές αποφάσεις του ΣτΕ. Στη θέση της ο Βενιζέλος προώθησε μία νέα τροποποιητική διάταξη όπου περιέχεται συγκεκριμένος ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης μέσα στο ίδιο το Σύνταγμα: "Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασής τους ιδιαίτερη βιοκοινότητα και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο, η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά". Πρόκειται για μία υπαναχώρηση που όμως περιορίζει το ρόλο του ΣτΕ αφού πλέον κατοχυρώνεται συνταγματικά η έννοια του δάσους και της δασικής έκτασης. Επίσης ενώ με την προηγούμενη ρύθμιση του σχετικού νόμου (998/79) προσδιοριζόταν ως μοναδικό κριτήριο χαρακτηρισμού μιας έκτασης ως δασικής η ύπαρξη ξυλώδους βλάστησης σε ποσοστό 15%, τώρα αυτό το ποσοστό επεκτείνεται στην "αναγκαία επιφάνεια εδάφους" η οποία σε ποσοστό αποτιμάται οπωσδήποτε πάνω από 50%. Έτσι περιορίζεται η προστασία των αυθαίρετα χαρακτηριζόμενων ως δασικών εκτάσεων.

Πριν από τη συζήτηση στη Βουλή είχε συγκληθεί η Ολομέλεια του ΣτΕ από το νέο πρόεδρο του Γεραρή για να αποφανθεί για τη συνταγματικότητα των τροποποιήσεων. Ως αναμενόμενες τις χαρακτήρισε αντισυνταγματικές, ωστόσο εκφράστηκαν τρεις διαφορετικές απόψεις με πιο "σκληρή" κατά της αναθεώρησης την πλειοψηφούσα. Ο Βενιζέλος είχε αντιδράσει πρώτος σ' αυτή την ενέργεια, λέγοντας ότι η αναθεώρηση είναι θέμα της Βουλής και όχι των δικαστηρίων.

ΜΕΤΩΠΟ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ

Μπροστά στη λυσσασμένη α-

ντιπαράθεση των ρωσόδουλων σχηματίστηκε ένα μέτωπο που εκφράστηκε κατά τη συζήτηση στη Βουλή ανάμεσα σε Βενιζέλο - Μητσοτάκη το οποίο ενισχύθηκε από τον Ευ. Γιαννόπουλο και κάποιους βουλευτές της ΝΔ. Η καραμανλική πτέρυγα συντάχθηκε με την κριτική της τάχα "δασοκτόνας" αναθεώρησης. Προφανώς όμως κάτω από την πίεση της κοινοβουλευτικής βάσης της η ΝΔ την τελευταία στιγμή στήριξε το νομοθετικό ορισμό της έννοιας του δάσους. Όταν όμως η ΝΔ έκανε αυτή τη στροφή, ο Βενιζέλος κάτω από την αντίθετη πίεση είχε αποσύρει τη σχετική τροποποίηση! Η αντιπολιτευτική γραμμή της ΝΔ περιορίστηκε στους περιφημους "δασωμένους αγρούς" δηλαδή στους αγρούς που εγκαταλείφθηκαν με τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο, μετατράπηκαν σε "δασικές εκτάσεις" και στη συνέχεια δεν αποδόθηκαν στους ιδιοκτήτες τους. Κατά τ' άλλα ούτε μία λέξη για τη βιομηχανία.

Από την άλλη η Μπακογιάννη βρέθηκε στο κέντρο υποστηρίζοντας μία ενδιάμεση πρόταση που ήταν όμως ανούσια και ανεφάρμοστη. Πρότεινε τη δυνατότητα "αποδέσμευσης ορισμένων κατ' όνομα δασικών εκτάσεων υπό την προϋπόθεση το 80% μιας τέτοιας έκτασης να δασώνεται και το υπόλοιπο 20% να χτίζεται".

Αντίθετα ο Μητσοτάκης έκανε μία οξύτατη κριτική του καθεστώτος των δασικών εκτάσεων: "Με το ασφυκτικό πλαίσιο προστασίας των δασικών εκτάσεων, ο Έλληνας έγινε εχθρός του δάσους. Η δασική υπηρεσία, αντί να ασχολείται με το δάσος, ασχολείται με το ιδιοκτησιακό καθεστώς και διεφθάρη. Τίποτα δεν έβλαψε την ανάπτυξη της χώρας περισσότερο από αυτή την παραφροσύνη". Ζήτησε το κράτος να ορίσει τι είναι δάσος και να το προστατεύσει πλήρως για 50 χρόνια, θέτοντάς το εκτός συναλλαγής, και οι δασικές εκτάσεις να απολαμβάνουν μικρότερης προστασίας.

Υπήρξε σειρά βουλευτών κυρίως από το Υπόλοιπο Αττικής (Κ. Βρεττός, Γ. Βλάχος, Η. Παπαηλίας, Α. Κατσιγιάννης) αλλά και την επαρχία (Α. Λιάσκος, Γ. Παπαγεωργίου, Δ. Πιπεργιάς, Ν. Κατσανός) οι οποίοι στήριξαν τη γραμμή Μητσοτάκη. Το ίδιο έκαναν με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα οι Β. Κεδίκογλου (διαγραμμαμένος του ΠΑΣΟΚ) και Ευ. Γιαννόπουλος. Αυτό είναι ένα μέτωπο της νέας φάσης όπου πολιτικοί διαφορετικών παρατάξεων δεν διατάζουν να ενώσουν τις δυνάμεις τους έστω και πρόσκαιρα ενάντια στους κατεδαφιστές.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση χαρακτηριστική είναι η στάση του Γιαννόπουλου που κατάφερε να ξεπεράσει τον παπανδρεϊκό αντιδεξιισμό και να δηλώσει ευθαρσώς στη Βουλή: "Συντάσσο-

μαι με Κατσαρό, Παπαηλία, Μητσοτάκη και τους υγιώς σκεπτόμενους πολιτικούς" δήλωσε.

Επίσης ο Γιαννόπουλος κατάγγειλε τις "ψευδοερμηνείες, την αυθάδεια και τον ετσιθελισμό" του Ε' Τμήματος του ΣτΕ και πρόσθεσε: "Και χαλάει ο κόσμος και κάνει διαλέξεις ο κ. Δεκλερής, αλλά δεν με κάλεσε σε κάποια διάλεξη που κάνει για να του απαντήσω εγώ. Με τι μούτρα θα βγει στον έξω κόσμο με αυτά τα αίσχη τα οποία το Ε' Τμήμα του ΣτΕ έχει δημιουργήσει πάνω στο θέμα αυτό και διχάσε τον ελληνικό λαό;"

Και ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Φοίβος Ιωαννίδης επιτέθηκε κατά του Δεκλερή χαρακτηρίζοντάς τον "συνταγματικό δικαστή της χούντας". Ο ίδιος δήλωσε ότι δεν ανέχεται να αμφισβητηθεί η οικολογική του συνείδηση από κανέναν όψιμο οικολόγο: "Δεν δέχομαι το θράσος του κυρίου αυτού και των ομοίων του, τη μονοπώληση της αλήθειας. Δεν φοβάμαι ούτε αυτόν ούτε κανέναν δικαστή. Η αναθεώρηση είναι αναγκαία για να δώσουμε ένα πλαίσιο, ώστε οι νουνεχείς, σώφρονες και έντιμοι δικαστές να μην υπερβαίνουν τις αρμοδιότητές τους".

Όλα θα είναι ανοιχτά μέχρι την τελική ψηφοφορία.

Οι θέσεις του σοσιαλφασισμού είναι ευάλωτες όσο η αντίδραση εναντίον τους μεγαλώνει και πολιτικές δυνάμεις ενώνονται ενάντια στους κατεδαφιστές.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΑΘΑΡΣΗΣ

Η συζήτηση της πρότασης μομφής της ΝΔ κατά του Παπαντωνίου στη Βουλή επιβεβαίωσε την εκτίμηση που κάναμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, ότι δηλαδή η κίνηση αυτή του Καραμανλή ενίσχυσε την επίθεση που δέχεται ήδη μέσα στο ΠΑΣΟΚ ο Παπαντωνίου και η οποία εντάσσεται στο σχέδιο εκκαθάρισης του ΠΑΣΟΚ από τα φιλοευρωπαϊκά στελέχη του που δεν θέλουν τη μαζική είσοδο σε αυτό των στελεχών του ΣΥΝ και των διαγραμμένων του ψευτοΚΚΕ.

Η ΝΔ κάτω από την ηγεσία Καραμανλή φροντίζει πάντα να ασκεί πίεση για να ολοκληρωθεί το σχέδιο του "αριστερού" δηλαδή του κνιτοποιημένου ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό στα ουσιαστικά χτυπήματά του ο Καραμανλής είναι πάντα σε ενόχληση με το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ. Με αφορμή την κρίση του Χρηματιστηρίου ο Καραμανλής αντί να εξαπολύσει επίθεση κλίμακας στην κυβέρνηση και κύρια στο Σημίτη για τους συνολικούς χειρισμούς τους στην οικονομία με έμφαση στην ανυπαρξία διαρθρωτικών αλλαγών και στον αντιπαραγωγικό χαρακτήρα της, εξαπέλυσε την επίθεση του ειδικά ενάντια στον Παπαντωνίου. Αυτόν τον χτύπησε σαν υπουργό της "διαπλοκής και των κερδοσκοπών του Χρηματιστηρίου" που ήταν η κύρια αιτία σύμφωνα με αυτή την ανάλυση για την πτώση του ΧΑΑ. Το πρώτο σημείο της πρότασης της ΝΔ για την έξοδο από την κρίση ήταν η "εξυγίανση" του Χρηματιστηρίου ενώ εμφανίστηκε την επόμενη μέρα άρθρο στον *Ελεύθερο Τύπο* όπου αναφέρεται ότι η παραμονή του Παπαντωνίου απέτρεψε την άνοδο του δείκτη!

Ο ΣΥΝ ήταν βέβαια στο ίδιο στρατόπεδο με τη ΝΔ και της έδειχνε πως να καταγγέλλει τους "κερδοσκόπους". Υπερψήφισε την πρόταση αλλά άφησε τη Δαμανάκη σαν ελεύθερο δορυφόρο να δείξει το φιλικό πρόσωπο του ΣΥΝ στους καχύποπτους "εκσυγχρονιστές" σημιτικούς. Γι' αυτό η Δαμανάκη υπερψήφισε μεν την πρόταση μομφής αλλά δόλια όπως πάντα διαφοροποιήθηκε με ανακωκωτική της που μοίρασε στη Βουλή. Ο ΣΥΝ ακολούθησε δηλαδή τη γνωστή τακτική του μαστίγιου και του καρότου, χρησιμοποιώντας το πιο διπρόσωπο από τα στελέχη του.

Το ψευτοΚΚΕ πάντα πιο "αριστερά" ψήφισε "παρών" γιατί η "κριτική της ΝΔ" δεν ήταν τόσο αντικυβερνητική και "αντικαπιταλιστική" όσο έπρεπε.

Η μόνη πραγματικά αντικυβερνητική τοποθέτηση ήταν αυτή του Μητσότακη που διαφώνησε με την πρόταση υποστηρίζοντας ότι την κύρια ευθύνη έχει ο πρωθυπουργός, αν και δεν τόλμησε να την καταψηφίσει.

Χαρακτηριστικό για τη δυσμενή θέση στην οποία έχει βρεθεί ο Παπαντωνίου μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι ότι ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα οι βουλευτές που θέλησαν να μιλήσουν υπέρ του.

Από την άλλη ο κνίτης Σκανδαλίδης εκτός Βουλής φρόντισε να συντηρήσει τη μομφή ενάντια στον Παπαντωνίου λέγοντας ότι "τροφοδοτήσαμε τη λογική του τζόγου και της κερδοσκοπίας". Για άλλη μια φορά επίσης επιτέθηκε στα "κουρασμένα" αλογα και στους "καλαμοκαβαλάρηδες" που ως γνωστόν δεν αφήνουν το "νέο, φρέσκο, αριστερό" αίμα του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ να τρέξει στον οργανισμό της πασοκικής εξουσίας.

Ταυτόχρονα σε μετωπική ενόχληση προχωρούν το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ με την κοινή υποβολή πρότασης για την υιοθέτηση του εκλογικού συστήματος της απλής αναλογικής. Από την άλλη το ΔΗΚΚΙ παίζει το ρόλο της γέφυρας κάνοντας συμμαχίες σε επιμέρους ζητήματα από τη μια με το ψευτοΚΚΕ και από την άλλη με τον ΣΥΝ. Αυτό που τους φέρνει όλους πιο κοντά, ΝΔ και ΣΥΝ, ψευτοΚΚΕ και ΔΗΚΚΙ είναι το μέτωπο ενάντια στη διαπλοκή.

Η ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΑΥΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Η θεωρία της διαπλοκής και των διαπλεκόμενων συμφερόντων έχει μετατραπεί τώρα σε εργαλείο για τη σύγκλιση όλων των "υγιών" δυνάμεων.

Σαν επικεφαλής της διαπλοκής κατονομάζονται πάντα αυτοί που με τον ένα ή τον άλλον τρόπο συνδέονται με αναπτυξιακές, φιλοευρωπαϊκές πλευρές ή έστω και εθνικιστικές πλευρές της αστικής τάξης.

Σα διαπλεκόμενος με τους κερδοσκόπους κατηγορήθηκε ο Παπαντωνίου.

Αρχιδιαπλεκόμενος βαπτίστηκε ο Λαμπράκης επειδή αν και ήταν ιδιοκτήτης ΜΜΕ έκανε σύμβαση με το Υπουργείο Εξωτερικών για την οργάνωση διαφόρων υπηρεσιακών ταξιδιών στο εξωτερικό μέσω της εταιρείας του Travel Plan. Υπουργός της διαπλοκής και κατηγορούμενος ο τότε υπουργός Εξωτερικών Πάγκαλος. Κατηγορούμενος και ο Ρέππας επειδή δεν ενεργοποίησε το σχετικό νόμο για την επιβολή κυρώσεων στον Λαμπράκη.

Επίσης ο Λαμπράκης κατηγορείται γιατί ο δικός του άνθρωπος Ψυχάρης διορίστηκε διοικητής του Άγιου Όρους. Και πάλι

κατηγορούμενος ο τότε αρμόδιος υπουργός Πάγκαλος.

Εισαγγελέας που ερεύνησε την υπόθεση είναι ο εγκάθετος στην υπόθεση του Σάμινα Ντογιάκος, ο οποίος μεταξύ άλλων έχει συμπεριλάβει στο πόρισμα του για τον Λαμπράκη και ψευδή στοιχεία, χωρίς να μπει στον κόπο να τα ανακαλέσει. Πάντα το καθεστώς Σημίτη και Παπανδρέου έβρισκε τον τρόπο με επεμβάσεις στη δικαιοσύνη να βγάζει από το καπέλο του ταχυδακτυλουργού σκάνδαλα ή αντιστοίχως να καλύπτει τους τόνους των σκανδάλων Κόκκαλη ο οποίος ήσυχος στη γωνιά του συνάπτει συμβάσεις επί συμβάσεων με όλες τις ΔΕΚΟ και τα υπουργεία, αγοράζει κανάλια (το πρώτην TV MAGIC, και διάφορα άλλα στην επαρχία), έχει ραδιοφωνικό σταθμό (τον "Flash"), και όποτε δεν είναι δυνατό να του δοθεί ένα έργο με στημένο διαγωνισμό λόγω των επεμβάσεων της Ευρώπης, απλά ο διαγωνισμός είναι διαπλεκόμενη με τον Κόκκαλη με εντολή του πρωθυπουργού Σημίτη, αλλά κανένας δεν τον κατηγορεί ούτε ζητάει την πτώση του.

Η ΝΔ έκανε πρόταση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής ενάντια σε Ρέππα-Πάγκαλο για τους χειρισμούς τα "σκάνδαλα Λαμπράκη". Στην ψηφοφορία αυτή σημειώθηκαν πέντε διαφωνίες από το ΠΑΣΟΚ, πίσω από τις οποίες βρίσκεται προφανώς η ύπουλη γραμμή Σημίτη για "ψήφο κατά συνείδηση".

Οι ρωσόδουλοι δημαγωγούν ότι οι ιδιοκτήτες των μεγάλων καναλιών, ραδιοφωνικών σταθμών και εφημερίδων είναι εξορισμού διαπλεκόμενοι. Γι' αυτό επιμένουν στο θέμα του ασυμβίβαστου κατόχου ΜΜΕ και προμηθευτή του δημοσίου που επιχειρούν να περάσουν και στο Σύνταγμα. Μια σειρά συνταγματολόγων θεωρούν ότι το ασυμβίβαστο όχι μόνο δεν προστατεύει από τη διαπλοκή, αλλά περιορίζει αισθητά την ελευθερία του τύπου και των ΜΜΕ, αφού είναι γνωστό ότι μόνο μεγάλοι επιχειρηματίες μπορούν να έχουν μεγάλα και ανεξάρτητα ΜΜΕ. Η αληθινή διαπλοκή είναι όταν η οικονομική εξουσία χρησιμοποιεί την πολιτική για αθέμιτα οικονομικά και πολιτικά οφέλη. Από αυτή την άποψη ο μόνος γνήσιος και μεγάλος διαπλεκόμενος είναι ο Κόκκαλης. Κάθε κάθαρση πρέπει να αρχίσει από αυτόν. Όμως αυτόν τον αφήνουν ήσυχο οι παλιάνθρωποι της "κάθαρσης" και συνδέουν τη διαπλοκή αποκλειστικά με τα ΜΜΕ. Ονομάζουν διαπλοκή ειδικά τη σχέση των ιδιοκτητών των ΜΜΕ με τις κρατικές προμήθειες και απαγορεύουν σε όσους προμηθεύουν το δημόσιο να είναι ιδιοκτήτες

ΜΜΕ. Έτσι απαγορεύουν στους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ να έχουν μεγάλη οικονομική ισχύ γιατί κανένα μεγάλο κεφάλαιο δεν μπορεί να είναι ισχυρό σε μια χώρα που το 60% της μεγάλης καπιταλιστικής οικονομίας καταλαμβάνεται από το κράτος, όταν αυτό το κεφάλαιο δεν έχει δεσμούς με το κρατικό κεφάλαιο και το δημόσιο γενικά. Οι σοσιαλφασίστες θέλουν στο βάθος αδύνατα ΜΜΕ εξαρτημένα από την πολιτική εξουσία, γιατί τα πολυδιασπασμένα ΜΜΕ σε μια αγορά τόσο μικρή σαν της Ελλάδας δεν μπορούν, και μόνο από αυτή την αγορά, να πλουτίσουν. Πρέπει λοιπόν υποχρεωτικά τα αφεντικά των ΜΜΕ να είναι οικονομικά ισχυρά, ανεξάρτητα από την καπιταλιστική λειτουργία των ίδιων τους των ΜΜΕ. Γι' αυτό φροντίζουν οι ρωσόδουλοι ώστε ο πράκτορας τους ο αρχιδιαπλεκόμενος Κόκκαλης να μην είναι πολύ ισχυρός στα ΜΜΕ ώστε να μην έχει πρόβλημα να παίρνει τις προμήθειες γι' αυτό το λόγο (εννοούμε εδώ ΜΜΕ, όπως άλλωστε εννοούν και οι σοσιαλφασίστες, όχι τόσο τον γραπτό λόγο και τα ραδιόφωνα όσο κυρίως την τηλεόραση που βασικά διαμορφώνει τη γνώμη των μαζών). Αυτό που θέλουν είναι να ελεγχθούν την τηλεόραση.

Έτσι στο χορό της εκκαθάρισης στο χώρο των ΜΜΕ μπήκε ο Μπατατούδης, ο οποίος δυστυχώς φιλοδοξούσε σε συνεργασία με την ολλανδική NETMED, συνεταιρο των ιδιοκτητών του MEGA, να δημιουργήσει μία ψη-

φιακή πλατφόρμα για να εκπέμπει μέσα από αυτήν το SEVEN. Η εταιρεία που ίδρυσε γι' αυτό το σκοπό, η INTERSAT θεωρήθηκε φούσκα του Χρηματιστηρίου και ο Μπατατούδης είναι τώρα κατηγορούμενος για κερδοσκοπία. Αν ευδοκιμήσει η δίωξη του θα χάσει και τον ΠΑΟΚ.

"Διαπλοκή" βεβαίως σημειώνεται και στο χώρο της ναυτιλίας. Μετά τον Σημιτιά, ήρθε η σειρά και του Παναγόπουλου να βρεθεί κατηγορούμενος για την υπόθεση του "Δύστος" του πλοίου της ΑΓΕΤ που βυθίστηκε πριν από δύο χρόνια περίπου έξω από την Κύμη μεταφέροντας τσιμέντο για λογαριασμό της εταιρείας. Κατηγορούμενοι γι' αυτή την υπόθεση σύρθηκαν μία πλειάδα ατόμων, συνολικά 28. Αυτοί είναι κυρίως υπάλληλοι του Ελληνικού Νηογνώμονα και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΑΓΕΤ. Στην υπόθεση του "Σάμινα" διασώθηκε τουλάχιστον το πλοίο ώστε να δυσκολεύονται οι εγκάθετοι εισαγγελείς να αποδώσουν αστήρικτες κατηγορίες. Στην υπόθεση του "Δύστος" κάποιιοι που δεν έχουν συλληφθεί μέχρι σήμερα, φρόντισαν να ανατινάξουν το πλοίο. Από τα συντρίμια δεν μπορεί κανείς να εξάγει συμπεράσματα.

Όλες αυτές οι εκκαθαρίσεις γίνονται με οικογενειακή στήριξη και κοινό στόχο τη διάλυση της οικονομικής ζωής της χώρας, την εξαθλίωση του λαού και την υποταγή στη ρώσικη υπερδύναμη.

Αλώβητοι από ουράνιο

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* ότι ένας από τους στόχους της καμπάνιας ενάντια στα όπλα απεμπλουτισμένου ουρανίου είναι να αποχωρήσουν τα δυτικά στρατεύματα από το Κόσοβο και να αφεθεί η περιοχή στον έλεγχο των Ρώσων και των Ελλήνων συμμάχων τους. Αυτοί οι τελευταίοι είναι προφανώς απρόσβλητοι και αδιαπέραστοι από τη ραδιενέργεια. Πράγματι, όπως μετέδωσε το ΑΠΕ ο ρώσικος στρατός αποδείχτηκε "αλώβητος από ουράνιο". Αντιγράφουμε την είδηση όπως δημοσιεύτηκε στο *Μετρόγραμμα*, 30/1/2001: "Κανένα κρούσμα λευχαιμίας που να συνδέεται με τη χρήση απεμπλουτισμένου ουρανίου δεν παρατηρήθηκε στους Ρώσους στρατιώτες που υπηρετούν στα Βαλκάνια, δήλωσε χτες ο Ρώσος στρατηγός Γκέοργκι Σπακ. Οι σχετικές εξετάσεις έγιναν τόσο σε όσους παραμένουν στο Κόσοβο ως μέλη της ειρηνευτικής δύναμης του ΟΗΕ όσο και σε αυτούς που έχουν επιστρέψει στη Ρωσία". Ούτε ένας, ούτε ίχνος...

Η ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ INTERNET ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ:
<http://www.compulink.gr/antinazi>
NEO E-MAIL : antinazi@compulink.gr

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

τους ανθρώπους στο χώρο δουλειάς τους. Τώρα δεν είναι ένα συνδικάτο που παράτησε για λίγο την ηγεσία του για να πορευτεί κάτω από τα πανώ της Επιτροπής Σωτηρίας και της ΟΑΚΚΕ. Τώρα είναι πρώην εργαζόμενοι ενός εργοστασίου άνεργοι ή μισοάνεργοι ή μεροκαματιάρηδες εξακοντισμένοι σε δεκάδες μικρά και μεγάλα εργοστάσια και εργοτάξια που όλοι τους δένονται με το κοινό αίσθημα της οργής για την αδικία, την εξαπάτηση και τη μεθοδευμένη ανέχεια στην οποία τους έριξε ένα συγκεκριμένο και γνωστό πια σ'αυτούς πολιτικό κέντρο.

Τον Σεπτέμβριο του 1999 είχαμε έναν κόσμο γεμάτο αυταπάτες για τα σχέδια των κατεδαφιστών και για τα σχέδια της συνδικαλιστικής ηγεσίας, αλλά και γεμάτο ερωτηματικά και καχυποψία για τον ίδιο το ρόλο της "Επιτροπής Σωτηρίας" και της ΟΑΚΚΕ. Ύστερα για έναν ολόκληρο σκοτεινό χρόνο είχαμε απογοήτευση, απελπισία, απόρριψη κάθε οργάνωσης. Παράλληλα με αυτή την αποσύνθεση και μέσα από αυτήν, και ενάντια σε αυτήν κρυσταλλωνόταν σταδιακά ένας πυρήνας αντίστασης που έγινε αργότερα και από τα πράγματα ηγετικός πυρήνας του νέου κινήματος.

Τώρα, ενάμιση χρόνο μετά την "Πρότυπο" δεν έχουμε ένα τόσο μαζικό συνδικάτο, αλλά έχουμε ένα μαζικό κίνημα που πολλά μέλη του ασχολούνται δραστήρια με την προπαγάνδη των στόχων του, καθώς και με τα συνδικαλιστικά και οργανωτικά του προβλήματα και συμμετέχουν λίγο πολύ σε όλες τις μάχες που δίνει. Ταυτόχρονα υπάρχει ένας ευρύτατος αριθμός πρώην εργαζομένων στα Λιπάσματα που λειτουργούν αυθόρμητα σαν μέλη αυτού του κινήματος, και που σε κάθε χώρο δουλειάς και σε κάθε χώρο κοινωνικής συναστροφής μιλάνε για το δίκιο τους, για την αποβιομηχάνιση και πιο πολύ για αυτή την περήφανη αιφνιδιαστική επιστροφή τους στο πολιτικό και κοινωνικό προσκήνιο του Πειραιά.

Μετά τη μεγάλη σύσκεψη του Δεκεμβρίου στο Κερασίφι, μετά τα Φώτα, μετά τη θυελλώδη παρέμβαση του στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά, και μετά την μαζική τελετή της "Πίτας" στο "Μελίνα Μερκούρη" μετά από όλα αυτά, ένας ψίθυρος έχει αρχίσει να σέρνεται στον Πειραιά, ότι κάτι τρέχει μ' αυτά τα "Λιπάσματα".

Σ' αυτό τον ψίθυρο χρωστάμε

την όλο και πιο μαζική συμμετοχή των βουλευτών, των πολιτικών παραγόντων, των δημαρχιακών παραγόντων και ολόκληρων παρατάξεων στο πλευρό αυτού του κινήματος. Και δεν μιλάμε εδώ σώνει και καλά για καιροσκοπισμό από τη μεριά αυτών των τελευταίων. Το κίνημα αυτό δεν είναι ακόμα τόσο μεγάλο για να προσελκύσει τους καιροσκόπους του, δηλαδή τους ανθρώπους που δεν πιστεύουν καθόλου σ' αυτό ή είναι στο βάθος αντίπαλοί του. Γιατί αυτό είναι ακόμα ένα κίνημα μειοψηφικό και σε κόντρα με το κυρίαρχο ρεύμα. Οι αστοί που έχουν σταθεί ως τώρα δίπλα του το έχουν κάνει γιατί αυτό το κίνημα τους δίνει τη δυνατότητα να πατήσουν σε ένα κομμάτι του λαού και να αντισταθούν ή ακόμα και να επιβιώσουν στον άνεμο Λαλιώτη - Κόκκαλη - ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ που φυσάει στον Πειραιά και που πνίγει τους πάντες μέσα στη συκοφαντία, την ποινική δίωξη και την πολιτική βία.

Η συγκέντρωση που ετοιμάζεται στον Ηλεκτρικό στις 18 του Φλεβάρη πιστεύουμε ότι θα δώσει μια πιο έντονη μορφή σ' αυτό το κίνημα. Ο ψίθυρος θα βγει στο δρόμο.

Το επιτελείο του σοσιαλφασισμού, ιδιαίτερα η συμμορία Λαλιώτη συνέλαβε τον κίνδυνο από την άνοδο και την επέκταση αυτού του κινήματος κι όλας από την εκδήλωση στο "Μελίνα Μερκούρη". Εκεί ο Λαλιώτης είχε στέλνει το δεξί του χέρι στον Πειραιά, τον παλιό γραμματέα της πανελλαδικής ΚΝΕ, Θεοδωρικάκο, για να κατασκοπεύσει. Τότε πάρθηκαν τα πρώτα μέτρα.

Οι Μίχας, Νουφαρίτσης, στις 23 Γενάρη, σε ενιαίο μέτωπο δήλωσαν πως η διοίκηση του Ε.Κ.Π αναγνωρίζει τους απολυμένους των Λιπασμάτων σαν συνομιλητές του και τους παραχωρεί το (εν αχρηστεία) γραφείο του Τσιφμούλα στο Εργατικό Κέντρο, όμως δεν συζητάει με τους απολυμένους όσο στην αντιπροσωπεία τους θα συμμετέχει και ο Γ. Νικολόπουλος, δηλαδή όσο θα υπάρχει μέτωπο Συνδικάτου - Επ. Σωτηρίας.

Οι Μίχας, Νουφαρίτσης εκείνη τη μέρα είναι έξαλλοι. Ο Μίχας δηλώνει ότι "τέλειωσαν τα ψέματα" και ότι θα πάρει ο ίδιος στα χέρια του το ζήτημα των Λιπασμάτων και τότε θα "δει η ΟΑΚΚΕ", ενώ ο Νουφαρίτσης κινείται τραμπούκικα και εκφοβιστικά εναντίον του Νικολόπουλου. Η αντιπροσωπεία των απολυμένων τους αποδοκιμάζει αποφασιστικά και τους καθηλώνει. Όταν ο Νουφαρίτσης δηλώνει ότι "η ΟΑΚΚΕ

θα σας οδηγήσει σε καταστροφή" ο Η. Ματέρης του απαντάει: "Μα τι χειρότερο μπορούμε να πάθουμε από αυτό που μας κάνατε εσείς (το ΚΚΕ δηλαδή) που μας φέρατε στον πάτο;"

Είναι φανερό ότι από δω και μπρος η πρώτη φροντίδα του μαύρου μετώπου θα είναι να διασπάσει την ενότητα Απολυμένων - ΟΑΚΚΕ.

Πρόκειται για την ίδια μέθοδο που δοκίμασαν Λαλιώτης και ψευτοΚΚΕ επί Τσιφμούλα μετά την "Πρότυπο" οπότε με τον εκβιασμό: Επιτροπή Σωτηρίας ή Αποκατάσταση είχαν καταφέρει να διώξουν τους συντρόφους μας από τις γενικές συνελεύσεις του Σωματείου. Όμως εκείνη η διάσπαση έχει αποδειχθεί για όλους τους Λιπασματίτες η αρχή και η προϋπόθεση της ήττας τους και εξοργίζονται ιδιαίτερα από την επαυτοφωρία αυτής της ίδιας απαίτησης. Στην Συνέλευση της 1ης του Φλεβάρη οι εργαζόμενοι συμφώνησαν ότι δεν θα κινηθεί καμιά αντιπροσωπεία απολυμένων ξεχωριστά από την Επιτροπή Σωτηρίας και δίχως τη συμμετοχή του σ. Νικολόπουλου.

Την ίδια απάντηση έδωσαν όταν η κλίκα Λαλιώτη νεκρανάστησε ξαφνικά τον Τσιφμούλα και τον έβαλε - μέσω ενός δικού του - να καλέσει τους Απολυμένους για συζήτηση προκειμένου τάχα να τους δώσει τη σφραγίδα του Σωματείου αρκεί να μην παρευρίσκονται στη συζήτηση ο Νικολόπουλος.

Μόλις προσδιορίστηκε η συγκέντρωση της 18 του Φλεβάρη πάλι έσκασε μύτη στο παρασκήνιο ο Λαλιώτης ο οποίος με αλλεπάλληλα τηλεφωνήματα των λίγων ανθρώπων του στο Σωματείο έριξε την εξής γραμμή: "Μην κάνετε τη συγκέντρωση στις 18 γιατί στις 20 του Φλεβάρη ο Λαλιώτης φέρνει στη Βουλή τη νομοθετική ρύθμιση για την αποκατάστασή σας". Οι Απολυμένοι και η Επιτροπή Σωτηρίας αποφάσισαν σε διευρυμένη σύσκεψη του κοινού επιτελείου τους την Τρίτη 6 του Φλεβάρη να απορρίψουν σαν δόλια αυτή την πρόταση και αποφάσισαν στο ότι ακόμα κι αν ο ίδιος ο Λαλιώτης δήλωνε πως έφερνε νομοθετική ρύθμιση στις 20 πράγμα που βεβαίως ποτέ δεν θα έκανε - θα ήταν πολύ χρήσιμη μια διαδήλωση στις 18.

Παράλληλα με αυτή την μέθοδο ο Λαλιώτης χρησιμοποίησε και την εξής: Μέσω του Μίχα και του Παρασκευόπουλου (προέδρου των εργαζομένων της ΔΕΗ και πρώην φίλου της Επιτροπής Σωτηρίας που από ότι φαίνεται εξαγοράστηκε από τον Λαλιώτη με την προσφορά σε αυτόν της προεδρίας του ΙΝΕ), έστειλαν ένα γράμμα στον καθένα από τους Απολυμένους το οποίο γράφει να μην ακούν τα ξένα στοιχεία (δηλαδή ε-

μάς) που τους παραπληροφορούμε τάχα ότι δεν θα προσληφθούν όλοι στα σεμινάρια. Αυτά τα σεμινάρια - άτυπες επιδοτήσεις - τα έβαλε σε εφαρμογή ο Λαλιώτης πριν λίγους μήνες όταν άρχισαν οι κινητοποιήσεις μας. Στην πρώτη κατάσταση των εγκρίσεων δεν είχαν περιληφθεί οι επικεφαλής του αγώνα και άλλοι άνεργοι, αλλά μετά από μια δυναμική πίεσή μας έγιναν δεκτοί όλοι όσοι έκαναν αιτήσεις. Πάντως στα μάτια των Απολυμένων όλη η υπόθεση των σεμιναρίων θεωρείται ψίχουλα αλλά και αυτά τα ψίχουλα λογαριάζονται σαν ένα μικρό πρώτο κέρδος του αγώνα.

Τέλος, προχθές, 10 ολόκληρες μέρες πριν την εκδήλωση έσπασαν τα τηλέφωνα των Λιπασματιωτών να τους καλούν και να τους προσφέρουν διάφορες περιστασιακές δουλειές από το ΙΝΕ και τον ΟΑΕΔ. Ο Παρασκευόπουλος δουλεύει ακατάπαυστα μόλις τώρα για κάτι που έπρεπε να έχει κάνει η συμμορία Λαλιώτη - ψευτοΚΚΕ εδώ και 15 μήνες. Όμως τώρα είναι αργά. Οι εργαζόμενοι γελάνε ή και ερεθίζονται περισσότερο με αυτά τα τερτίπια.

Η συμμορία θα κάνει πολλά ως τις 18 Φλεβάρη χρησιμοποιώντας την παλιά δικιά της συνταγή: δολοφονία, εξαγορά, εκβιασμός, τρομοκρατία, και πάνω απ' όλα διάσπαση.

Είναι γεγονός ότι αυτές οι αντιδράσεις του μαύρου μετώπου θα δυναμώνουν όσο πάει ο καιρός. Γιατί τώρα τελευταία οι Λαλιωτικοί και οι κνίτες κατάλαβαν ότι υποτίμησαν και τους Λιπασματίτες και την ΟΑΚΚΕ. Δίχως άλλο σταδιακά θα χρησιμοποιήσουν όλους τους ευνοϊκούς σε αυτούς γενικούς πολιτικούς συσχετισμούς.

Εμείς πρέπει αντίστοιχα να χρησιμοποιήσουμε τους δικούς μας ισχυρούς τοπικούς συσχετισμούς

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που μοιράζουν οι Απολυμένοι και η Επιτροπή Σωτηρίας των Λιπασμάτων στα εργοστάσια του Πειραιά

Εμείς οι Απολυμένοι και η Επιτροπή Σωτηρίας των Λιπασμάτων καλούμε σε ανοιχτή συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Κυριακή 18 Φλεβάρη στις 11 π.μ. στο χώρο μπροστά στον ηλεκτρικό του Πειραιά.

Διαμαρτυρόμαστε γιατί ενάμιση χρόνο μετά το κλείσιμο του εργοστασίου η κυβέρνηση αθέτησε την υπόσχεση της ότι θα μας έβρισκε δουλειά. Έτσι βρισκόμαστε τώρα σε μια πολύ τραγική κατάσταση γιατί οι περισσότεροι είμαστε πάνω από 45 χρονών και σ' αυτή την ηλικία δεν βρίσκεις εύκολα δουλειά.

Εμείς βέβαια δεν θέλαμε να κλείσει το εργοστάσιο. Όμως η κυβέρνηση και πιο ειδικά ο υπουργός Λαλιώτης που επεδίωκε το κλείσιμο, τελικά το πέτυ-

και το γενικό κύρος που έχει ένας αγώνας ανέργων. Κυρίως όμως πρέπει να αξιοποιήσουμε τη δύναμη και την απήχηση της γραμμής για την επιβίωση και την ανάπτυξη της βιομηχανίας στον Πειραιά και γενικότερα στην Ελλάδα. Αυτό το τελευταίο το έχουν καταλάβει πολύ καλά οι απολυμένοι των Λιπασμάτων που ξέρουν ότι **δίχως ένα αίτημα πλατειάς συσπείρωσης δυνάμεων και πλατειών πολιτικών και κοινωνικών συμμαχιών δεν μπορεί να υπάρξει νίκη του κινήματος των Λιπασμάτων**. Είναι φανερό ότι αυτό **το αίτημα είναι η επιβίωση της βιομηχανίας** και εκεί ρίχνει τον προπαγανδιστικό της τόνο η καμπάνια για τις 18 του Φλεβάρη. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε το κύριο βάρος αυτής της καμπάνιας είναι στα εργοστάσια του Πειραιά. Ήδη αρχίσαμε να μοιράζουμε προκηρύξεις στα βασικά εργοστάσια - όλα απειλούμενα - του Πειραιά και να κολλάμε αφίσες στο κέντρο της πόλης.

Όμως η επιτυχία της συγκέντρωσης θα εξαρτηθεί από την κινητοποίηση της βδομάδας που μας έρχεται (11-18 Φλεβάρη). Το κρίσιμο ζήτημα θα είναι να κινηθούν οι Απολυμένοι και να οργανωθεί καλά η απεύθυνση στα Σωματεία και στον εργατικό και λαϊκό πληθυσμό του Πειραιά καθώς και η πίεση στα ΜΜΕ. Ακόμα είναι σημαντικό να ειδοποιηθεί και να έρθει σε αυτή τη συγκέντρωση κάθε άνθρωπος που ενδιαφέρεται για το νέο εργατικό κίνημα που ξεσπάει αυτή τη στιγμή στον Πειραιά και που θέλει να το στηρίξει στα πρώτα του μικρά βήματα. Ότι είναι νέο αυτό το εργατικό κίνημα στους στόχους και στο στυλ του το καταλαβαίνει ο καθένας που το έχει παρακολουθήσει, έστω και μέσα από την εφημερίδα μας.

Αποδεικνύεται σήμερα ότι ο υπουργός αυτός μας υποσχέθηκε πως θα μας αποκαταστήσει εργασιακά μόνο και μόνο για να μειώσει τις αντιδράσεις γι' αυτό το κλείσιμο.

Αυτές τις υποσχέσεις χρησιμοποίησε και η συνδικαλιστική ηγεσία του εργοστασίου για να διαλύσει κάθε αγώνα μας. Γίνεται φάνερο σήμερα ότι οι συνδικαλιστές αυτοί (Τσιφμούλας πρόεδρος του Δ.Σ., Εξωμερίτης αντιπρόεδρος του Δ.Σ.) ήταν σε συνεννόηση με την κυβέρνηση να πουλήσουν τον αγώνα μας γιατί ενώ όλοι εμείς απολυθήκαμε, αυτοί διατήρησαν τις δουλειές τους στον ίδιο χώρο με υψηλές αμοιβές.

Η κυβέρνηση και οι συνδικαλιστές της πίστευαν ότι όσο θα πέρναγε ο καιρός θα ξεχνιόταν

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ INTERNET
<http://www.compulink.gr/oakke>
e-mail: oakke@compulink.gr

το διπλό της έγκληση, δηλαδή ότι έκλεισε χωρίς λόγο το μεγαλύτερο εργοστάσιο βαριάς βιομηχανίας του Πειραιά, και δεύτερο ότι έριξε στην εξαθλίωση 400 οικογένειες αφού πρώτα τις εξαπάτησε. Όμως εμείς δεν ξεχάσαμε τίποτα γιατί δεν αντέχουμε την αδικία και την απάτη και βεβαίως γιατί δεν μπορούμε να ζήσουμε στοιχειωδώς ιδιαίτερα από την ώρα που εξαντλήθηκε ο χρόνος του ελάχιστου επιδόματος ανεργίας των περίπου 120.000 δρχ. το μήνα.

Έτσι σταδιακά οργανωθήκαμε ξανά σε νέα βάση και ξεκινήσαμε αρχικά ένα δικαστικό αγώνα στα ελληνικά και ευρωπαϊκά δικαστήρια, και τελευταία έναν αγώνα ενημέρωσης της κοινής γνώμης και διεκδίκησης. **Το βασικό μας αίτημα είναι να μας βρει το κράτος δουλειά σαν κι αυτή που χωρίς λόγο μας στέρησε και που μας υποσχέθηκε και σύνταξη στους πάνω από 50 χρονών** (που είναι πάρα πολλά χρόνια στη βαριά και ανθυγιεινή εργασία). **Για να μη μείνουμε στον αέρα γι' άλλη μια φορά με κούφια υποσχέσεις ζητάμε νομοθετική ρύθμιση που να ικανοποιεί αυτό το αίτημα**, όπως έχει γίνει παλαιότερα με τους εργαζόμενους της Ολυμπικ Κέτερινγκ, του Σκαρμαγκά και της ΚΥΔΕΠ.

Λέμε δηλαδή ότι όπως με **πολιτική απόφαση** και χωρίς κανένα οικονομικό λόγο έκλεισε το εργοστάσιο, με **πολιτική απόφαση** πρέπει να αποκατασταθούμε. Με λίγα λόγια δεν θα ζητούσαμε ανάλογη αποκατάσταση από το κράτος αν το εργοστάσιο έκλεινε για οικονομικούς λόγους ή έστω με κάποια δικαιολογία που να στέκει. **Δεν ζητάμε διαφορετική μεταχείριση από τους άλλους ανέργους, αλλά ζητάμε τις ίδιες συνθήκες δουλειάς μ' εκείνες που μας στέρησαν αδικαιολόγητα.**

Είμαστε πεισμένοι ότι αν ικανοποιηθεί αυτό μας το αίτημα, αυτό θα είναι καλό όχι μόνο για μας, αλλά για όλους τους ανέργους και για όλους τους εργαζόμενους του Πειραιά. **Για τον εξής λόγο:**

Αυτοί που έκλεισαν τα λιπάσματα σκοπεύουν να μην αφήσουν ούτε ένα εργοστάσιο όρθιο στην πόλη αυτή. Κλείνουν ήδη τον Κεράνη. Ετοιμάζουν το κλείσιμο του Παπαστράτου, των Μύλων του Αγίου Γεωργίου, της ΑΓΕΤ, της ΒΡ, της ΔΕΗ και έχουν βάλει στο μάτι την Ελαΐδα, την Πάλμολιβ, τη Ζώνη του Περάματος, την ΕΛΣΑ και ότι άλλο έχει απομείνει. Το λένε καθαρά: όχι βιομηχανία στον Πειραιά. Ούτε σ' όλο το λεκανοπέδιο, ούτε στο Θριάσιο, ούτε τελικά σ' όλη την Αττική. Η θέση που διαδίδουν είναι ότι η Αθήνα και ο Πειραιάς μπορούν να ζήσουν από τις υπηρεσίες και το εμπόριο, ή ότι δεν επιτρέπεται να υπάρχουν εργοστάσια κοντά στις κατοικίες για τις ανάγκες τάχα της υγείας και για την αναμυχή

των κατοίκων. Γι' αυτό έχουν αναβιώσει το Νόμο 84/84 βάσει του οποίου δεν επιτρέπεται καμία αύξηση ισχύος ενός εργοστασίου στην Αττική. Όμως αν απαγορευτεί η αναβάθμιση ενός εργοστασίου αυτό είναι σίγουρο ότι τελικά θα κλείσει. Επίσης απαγορεύουν κάθε νέο εργοστάσιο ακόμα και το πιο σύγχρονο και το πιο καθαρό. Οι άνθρωποι αυτοί επιδιώκουν την πλήρη αποβιομηχάνιση της Αττικής.

Όμως ειδικά τα λιμάνια σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης έχουν δίπλα τους και μέσα τους τις βιομηχανίες μόνο που φροντίζουν οι εκπομπές να είναι στα επιτρεπτά όρια. Ένα εργοστάσιο δεν είναι ένα περίπτερο για να μεταφέρεται, ούτε καν ένα μαγαζί. Αν η βιομηχανία κλείσει δεν θα υπάρχει ζωή για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους. Η ανεργία θα χτυπήσει σταδιακά τους πάντες, δηλαδή και τις υπηρεσίες και το εμπόριο. Ούτε είναι εύκολη η μετακίνηση κάθε μέρα των εργατών για να δουλεύουν στη Θήβα και τα Οινόφυτα. Ποιος έχει άλλωστε το δικαίωμα να διώξει την εργατική τάξη από τον Πειραιά; Φαντάζονται έναν Πειραιά μόνο με μεγάλα μαγαζιά, κινηματογράφους, παραλίες και χορευτάδικα; Και ποιος θα καταναλώνει τότε αφού τόσο λίγοι θα παράγουν; Ποιος θα τα χαίρεται αυτά χωρίς λεφτά για να ζήσει;

Ναι στο περιβάλλον, ναι στην αναμυχή. Αλλά προηγούμενα ναι στην παραγωγή, ναι στη βιομηχανία. Το αίτημα μας να αποκατασταθούν οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων πέρα από το δικό του έχει λοιπόν και το εξής νόημα: **Ότι αν αυτοί αποκατασταθούν, καμία κυβέρνηση, κανένα κόμμα και κανένας**

Δήμος δεν θα μπορούν πλέον ανενόχλητα να κλείνουν τα εργοστάσια χωρίς να πληρώνουν για τις συνέπειες.

Αυτός είναι και ο λόγος που όλες εκείνες οι πολιτικές τάξεις που δεν θέλουν τη βιομηχανία προσπαθούν να απομονώσουν τον αγώνα μας και να κρατήσουν μακριά την τηλεόραση και τις εφημερίδες.

Είναι πραγματικά πρωτοφανές που ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πειραιά Γ. Μίχας (ΠΑΣΚΕ) και τα ηγετικά στελέχη της ΕΣΑΚ (ΚΚΕ) Νουφαρίτσης και Μανουσογιαννάκης αρνήθηκαν να υποστηρίξουν το αίτημά μας για αποκατάσταση με νομοθετική ρύθμιση, αρνήθηκαν να μας υποστηρίξουν τις δικαστικές μας προσφυγές για αποζημιώσεις και υπονομεύουν τον αγώνα μας.

Εμείς δηλώνουμε ότι αφού τόσα χτυπήματα δεν μας διέλυσαν, τίποτα δεν θα μας κάνει από δω και μπρος να υποχωρήσουμε. Ίσα-ίσα είμαστε πιο ενωμένοι και πιο αποφασισμένοι παρά ποτέ, για να υπερασπίσουμε το δικό και την ύπαρξη και την αξιοπρέπεια της εργατικής τάξης του Πειραιά.

Γι' αυτό καλούμε όλους τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα τους βιομηχανικούς εργάτες που όλοι απειλούνται ΑΜΕΣΑ από την κατεδάφιση των εργοστασίων, όλους τους τίμιους και ταξικούς συνδικαλιστές, όλα τα πολιτικά στελέχη όλων των πολιτικών κομμάτων που δεν δέχονται την αδικία και την παραγωγική υποβάθμιση της πόλης, όλους όσους θέλουν ένα αληθινό εργατικό κίνημα και να συμπαρασταθούν στον αγώνα μας να έρθουν δίπλα μας στη συγκέντρωση της 18 του Φλεβάρη.

Η αφίσα που τοιχοκολλήθηκε στον Πειραιά

ΕΠΕΙΔΗ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΛΕΙΣΑΝΕ ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Κυριακή 18 Φεβάρη, 11 π.μ. Πλατεία Ηλεκτρικού Πειραιά

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΕΙΣΕΙ ΑΛΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΑΠΟΛΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Η ενεργειακή ασφυξία της Κρήτης

Το καλοκαίρι του '96 η αντιδραστική οργάνωση Γκρήνις οργάνωσε μια τεράστια εκστρατεία σε όλη την Κρήτη ενάντια στην εγκατάσταση ατμοηλεκτρικού εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τη ΔΕΗ στη θέση Αθρινολακκος της Σητείας. Το εργοστάσιο αυτό θα χρησιμοποιούσε σαν καύσιμο μαζούτ και, σύμφωνα με την Γκρήνις που συμμετέχει δραστήρια στο βιομηχανικό σαμποτάζ, η λειτουργία του θα προκαλούσε ανεπανόρθωτη βλάβη στο περιβάλλον εξ αιτίας της μόλυνσης που αυτό θα προκαλούσε κι έτσι έπρεπε να μην κατασκευαστεί. Ταυτόχρονα πρότεινε σαν λύση στο ενεργειακό πρόβλημα της Κρήτης, που ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες παίρνει τεράστιες διαστάσεις, την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από τον αέρα και τον ήλιο. Δηλαδή τη χρήση αιολικής και ηλιακής ενέργειας. Μάλιστα πρότεινε την αγορά από τη ΔΕΗ μιας ηλικιακής γεννήτριας δικής της κατασκευής, την οποία επεδείκνυε κατά τη διάρκεια μιας περιόδου της που πραγματοποίησε στην Κρήτη λίγο καιρό μετά την πιο πάνω εκστρατεία για την ματαίωση του εργοστασίου στον Αθρινολακκο.

Πραγματικά δύο χρόνια μετά (και αφού η κατασκευή δεν είχε καν ξεκινήσει) το νομαρχιακό συμβούλιο Λασιθίου απέρριψε ομόφωνα στις 18 Νοέμβρη 1998 (*Ελευθεροτυπία*, 20-11-98) τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της ΔΕΗ παίρνοντας την οριστική απόφαση για τη ματαίωση κατασκευής του εργοστασίου και δίνοντας έτσι ένα ακόμη χτύπημα στην ανάπτυξη της Κρήτης.

Όμως οι ανάγκες για ηλεκτρική ενέργεια όχι μόνο δεν σταμάτησαν, αλλά αντίθετα μεγάλωσαν και η ΔΕΗ στράφηκε σε άλλες λύσεις. Μία από αυτές ήταν η ενοικίαση αεροστροβίλων για την παραγωγή της απαιτούμενης ηλεκτρικής ενέργειας. Προκήρυξε λοιπόν διαγωνισμό για την προμήθεια αεροστροβίλων που καταναλώνουν μαζούτ επίσης σαν καύσιμο, αλλά τώρα η Γκρήνις δεν αντέδρασε! Η μίσθωση θα είχε χρονική διάρκεια 16 μηνών με δυνατότητα από την πλευρά της ΔΕΗ για επέκτασή της για άλλους 12 μήνες.

Από τότε ακυρώθηκαν τρεις σχετικοί διαγωνισμοί και πριν λίγες μέρες στις 1 του Φλεβάρη το ΔΣ της ΔΕΗ ακύρωσε τον τέταρτο κατά σειρά διαγωνισμό με το αιτιολογικό ότι οι προσφορές ήταν ασύμφορες ενώ *"σύμφωνα με εκτιμήσεις το κόστος που προέκυπτε για την μίσθωση των αεροστροβίλων ήταν μεγαλύτερο από το κόστος της αγοράς τους"* (*Ελεύθερος Τύπος*, 2-2). Το άμεσο αποτέλεσμα είναι ότι και φέτος η Κρήτη θα έχει οξύτατο πρόβλημα ηλεκτροδότησης με εκτεταμένες διακοπές ρεύματος με όλες τις συνέπειες που έχει κάτι τέτοιο για σπίτια, μαγαζιά και επιχειρήσεις.

Στο διαγωνισμό συμμετείχαν τρεις όμιλοι: ο όμιλος Κοπελούζου μέσω της ENELCO (που είναι κοινή εταιρεία με την ιταλική επιχείρηση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ENAL), ο όμιλος Μυτιληναίου μέσω της εταιρείας ΜΕΤΚΑ, και η εταιρεία ΗΕ&D (Hellenic Energy & Development) κοινοπραξία της Ιντρακόμι του Κόκκαλη, της Ελληνικής Τεχνοδομικής και του Άκτωρα του Μπόμπολα. Στο πρώτο στάδιο του διαγωνισμού η Επιτροπή Αξιολόγησης απέρριψε την προσφορά της ENELCO για τεχνικούς λόγους δηλαδή με το αιτιολογικό ότι αυτή δεν συνοδεύταν από στοιχεία για την αναβάθμιση των στροβίλων, παρόλο που δεν είχαν ζητηθεί ποτέ τέτοια στοιχεία κατά την προκήρυξη του διαγωνισμού. Η ENELCO υπέβαλε αυτά τα στοιχεία μαζί με ένσταση όπου ανέφερε ακριβώς ότι δεν είχαν ζητηθεί ποτέ τέτοια στοιχεία από τη ΔΕΗ. Η ένσταση όπως ήταν φυσικό απορρίφθηκε με απόφαση της Επιτροπής Αξιολόγησης που επικυρώθηκε από το ΔΣ της ΔΕΗ σε χρόνο-ρεκόρ (σε λιγότερο από 24 ώρες!!!).

Οι προσφορές που κατατέθηκαν από κάθε όμιλο ήταν:

ΗΕ&D: 24.570 ευρώ ανά ημέρα για το πρώτο 16μηνο και 25.380 ευρώ ανά ημέρα για το επόμενο 12μηνο, προσφορά που σημαίνει κόστος κιλοβατώρας 0,3031 ευρώ.

ΜΕΤΚΑ: 38.976 ευρώ ανά ημέρα για το πρώτο 16μηνο και 43.148 ευρώ ανά ημέρα για το επόμενο 12μηνο, προσφορά που σημαίνει κόστος κιλοβατώρας 0,3210 ευρώ.

ENELCO: 12.600 ευρώ ανά ημέρα για το πρώτο 16μηνο και 11.000 ευρώ ανά ημέρα για το επόμενο 12μηνο, προσφορά που σημαίνει κόστος κιλοβατώρας 0,2051 ευρώ.

Η διαφορά ανάμεσα στην προσφορά της ENELCO και τις άλλες δύο είναι εντυπωσιακή και σύμφωνα με την ENELCO η απόρριψη της προσφοράς της σημαίνει ένα επιπλέον κόστος 4 δις. δρχ περίπου για τη ΔΕΗ. Χάρη πάντως στην ένσταση του Κοπελούζου οι ρωσόδουλοι δεν μπόρεσαν να κλείσουν τη δουλειά υπέρ του Κόκκαλη και ο τέταρτος διαγωνισμός ήταν επίσης άκαρπος.

Αλλά εδώ και καιρό το ρωσόδουλο μπλοκ εξουσίας στη Ελλάδα παράλληλα με την καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, οικοδομεί μια νέα ρωσόδουλη αστική τάξη που θα έχει δεμένα τα συμφέροντά της με τη Ρωσία χρησιμοποιώντας κυρίως τον πράκτορα της ΚGB Κόκκαλη και τον επίσης ρωσόδουλο Μυτιληναίο. Αυτί οι δύο μαζί έχουν χρησιμοποιηθεί και στην υπόθεση της πώλησης της ΕΛΒΟ, όπου εκεί πήραν την επιχείρηση ο Κόκκαλης μαζί με τον Μυτιληναίο και στη συνέχεια ο Κόκκαλης αποχώρησε κι έμεινε μόνος του ο Μυτιληναίος.

Οι Κόκκαλης και Μυτιληναίος απολαμβάνουν οικουμενική κάλυψη από τα κοινοβουλευτικά κόμματα που ποτέ δεν διαμαρτύρονται για το ξεπούλημα στη Ρωσία.

ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Ο ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ

Στις 2 του Φλεβάρη στο 10ο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας καταδικάστηκε σε 15 μήνες φυλάκιση και πρόστιμο 500.000 δρχ. για “διασπορά ψευδών ειδήσεων” ο αρχιτέκτονας Σωτήρης Μπλέτσας.

Ο άνθρωπος αυτός έκανε το εξής “έγκλημα”: Είχε διανείμει στη Νάουσα το 1995 στο χρονιάτικο αντάμωμα των Βλάχων ένα φυλλάδιο του Ευρωπαϊκού Γραφείου για τις Διγότερο Ομιλούμενες Γλώσσες (EBLUL) στο οποίο αναφέρεται ότι σε ορισμένες περιοχές της Ελλάδας μιλιούνται παράλληλα με τα ελληνικά πέντε ακόμα γλώσσες. Σαν μια από αυτές αναφέρονται και τα Βλάχικα. Οι πέντε γλώσσες, όπως καταγράφονταν στο αγγλικό κείμενο, ήταν τα Arvanit, Aroumanian (Armanest), Bulgarian (Balgarsk), Slav Macedonian (Makedonski) και Turkish (Turkce).

Στο δικαστήριο έσυρε τον Μπλέτσα μετά από μήνυσή του ο γνωστός αρρωστημένος σοβινιστής βουλευτής της ΝΔ Χαϊτίδης. Τότε ο Μπλέτσας είχε συλληφθεί και η υπόθεση έφτασε στο ακροατήριο μετά από πολλές αναβολές. Σύμφωνα με εκτεταμένο ρεπορτάζ του “Ιού” στην “Ελευθεροτυπία” στις 10 του Φλεβάρη, από το οποίο παίρνουμε τα στοιχεία αυτού του άρθρου, σε όλη τη διαδικασία οι δύο από τις τρεις δικαστίνες, η πρόεδρος Ζωή Κωστόγιαννη και η Μαρία Ράλλη – Κατριβάνου (η τρίτη Σταμάτη Πέτσαλη διαφώνησε με την απόφαση), καθώς και οι μάρτυρες κατηγορίας Χαϊτίδης, Μακρής, Ζαπάρας επέμεναν σ’ ένα σημείο. Ότι αυτές οι πέντε γλώσσες που αναφέρονται στο αγγλικό κείμενο δεν είναι γλώσσες αλλά... ιδιώματα. Ο Χαϊτίδης είπε: “πουθενά στην Ελλάδα δεν μιλιούνται άλλες γλώσσες... μπορεί να μιλιούνται από κάποια αφελή

άτομα, αλλά όχι από οργανωμένες ομάδες”.

Αλλά ο εισαγγελέας περιέγραψε με ακρίβεια το έγκλημα: “Το θέμα θα μπορούσε να συνοψιστεί στο στίχο του ποιητή “Τη γλώσσα μου την έδωσαν ελληνική”. Το ζήτημα της γλώσσας είναι πολύ βασικό. Μιλάμε για το καθοριστικό χαρακτηριστικό που διαμορφώνει την εθνική συνείδηση, για ένα φυλετικό κριτήριο”.

Φυλετικό κριτήριο λοιπόν η γλώσσα. Και η φυλή στο κέντρο της εθνικής συνείδησης. Χιτλερικές κουβέντες που είναι όμως τρέχουσες αλήθειες του καφενείου και του σχολείου στην Ελλάδα του 2001.

Πιθανά η “προς τα έξω Ελλάδα”, η Ελλάδα της Ευρώπης και της ευρωπαϊκής διπλωματίας, προκειμένου να κρατήσει το κύρος της σε ψηλό επίπεδο, να αθώσει τον Μπλέτσα στο Εφετείο. Αυτό αφού πρώτα φωνάζουν στο στενό κύκλο τους οι αληθινοί δημοκράτες διεθνιστές αλλά και οι επαγγελματίες των μειονοτικών δικαιωμάτων.

Όμως η προς τα μέσα Ελλάδα, αυτή που μας ετοιμάζει μια φασιστικού τύπου δικτατορία διαμορφώνοντας καθημερινά τις συνειδήσεις σύμφωνα με τα κηρύγματα των Χριστόδουλων και των νεοναζι παπαδοροκάδων του, αυτή η Ελλάδα μίλησε με το στόμα του εισαγγελέα όταν είπε: “Ισως οι Ευρωπαίοι δεν έχουν ενημερωθεί σωστά. Γιατί κάποιο φυσικό πρόσωπο έχει συντάξει αυτό το κείμενο. (Το αγγλικό κείμενο της EBLUL). Αυτό το πρόσωπο θα πρέπει να εντοπισθεί και να υποστεί τις συνέπειες”.

Ο Έλληνας αυτός εισαγγελέας που προφανώς καλύπτει τα σωστά φυλετικά κριτήρια καθοδηγεί όλη την Ευρώπη στο να εντοπίσει και να επιβάλει τις συνέπειες που του αξίζουν σε εκείνον τον άμοιρο Ευρωπαίο που τόλμησε να συντάξει αυτό το κατάπτυστο κείμενο της EBLUL. Ξέρει καλά αυτός ο φυλετικά καθαρός εισαγγελέας ότι εκεί στις

Βρυξέλλες εξυφάνεται το τέλος του έθνους και η πρόεδρος επίσης το ξέρει. Άλλωστε γι’ αυτό ρώτησε τον κατηγορούμενο: “Πόσες φορές έχετε πάει στις Βρυξέλλες και με ποια ιδιότητα;”

Το ίδιο δεν είχε ρωτήσει η δικαστίνα τον μάρτυρα του Ουράνιου Τόξου σε παλιότερη δίκη όπου αυτός ήταν μνητής κατά του συκοφάντη Στρίγκα; “Τι δουλειά είχατε να συναντηθείτε με τον Αμερικανό πρόξενο στην Θεσσαλονίκη;” ενώ επρόκειτο για επίσημη συνάντηση που την είχε ζητήσει και είχε το δικαίωμα να την ζητήσει σύμφωνα με τις διεθνείς συμφωνίες η αμερικάνικη πλευρά. Τότε το δικαστήριο αντί να καταδικάσει τον συκοφάντη, είχε φτιάξει τέτοια ατμόσφαιρα που έδειχνε ότι αν μπορούσε θα έκλεινε μέσα τα θύματα της συκοφαντίας. Πραγματικά το ζήτημα είναι τι φτιάχνεται από κάτω μέσα στην κοινωνία. Με αυτή την έννοια η καταδίκη του Μπλέτσα είναι το κύριο και η ενδεχόμενη μελλοντική του αθώωση, όπως η αθώωση των αντίστοιχων κατηγορούμενων για το μακεδονικό κ.λπ είναι το δευτερεύον. Το ζήτημα είναι ότι η καταδίκη δεν ξεσηκώνει καμία αντίθεση μέσα στις μάζες και αυτό εξ αιτίας της μη ύπαρξης αντιδράσεων ενάντια σε αυτήν από τη μάζα του πολιτικού κόσμου. Η κλίκα Σημίτη πουλάει δημοκρατία για τα μάτια, αλλά ποτέ της δεν κάνει ζήτημα τέτοια “μικροπράγματα”, όπως την καταδίκη του Μπλέτσα ή ακόμα περισσότερο τον ξυλοδαρμό μέχρι κώματος εκείνου του 16χρονου φίλαθλου του Άρη από τα νεοναζιστικά κτήνη που εκπαιδεύει στην αστυνομία ο Χρυσοχοϊδης.

Το κέντρο της πολιτικής αντίθεσης σ’ αυτό τον υφέρποντα φασισμό βρίσκεται δυστυχώς έξω από τη χώρα. Στη δημοκρατική Ευρώπη. Αλλά αυτό δεν θα μπορεί να κρατάει για καιρό.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΣΠΑΤΩΝ:

ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Το πιο χυτυπητό χαρακτηριστικό του φασισμού είναι το θράσος του. Εννοείται το θράσος του φασισμού που είναι στην εξουσία.

Δέστε τον Λαλιώτη. Όποτε δέχεται μια δικαιολογημένη κριτική απαντάει πάντα με μια άδικη επίθεση. Ξέρει ότι κανείς, ή σχεδόν κανείς, δεν θα καταγγείλει το θράσος του, και όσοι το κάνουν θα εγκαταλειφθούν από τα κόμματά τους.

Πριν λίγο καιρό επιτέθηκε με έναν χυδαίο τρόπο από το βήμα της Βουλής στο βουλευτή της ΝΔ Μαν. Κεφαλογιάννη, που πραγματικά τον έχει πάρει είδηση, τον ξεσκεπάζει συστηματικά και τον κυνηγάει από κοντά.

Ο Λαλιώτης τον κατηγορήσε λοιπόν ότι υπηρετεί μεγάλα και σκοτεινά συμφέροντα ενώ μάταια από τα έδρανα ο Κεφαλογιάννης προσπαθούσε να απαντήσει. Η καρμανιακή Ν.Δ βεβαίως άφησε ακάλυπτο τον βουλευτή της.

Τώρα αυτός ο θρασύς τύπος έχει αποχαλινωθεί γιατί πρέπει να ξεφύγει από την εντελώς δικαιολογημένη κριτική που του γίνεται ότι το τέλειο αεροδρόμιο των Σπάτων στερείται των δρόμων προσπέλασης προς αυτό που του αντιστοιχούν. Οι γερμανοί κατασκευαστές είναι συνεπείστοι προς τις προθεσμίες παράδοσης αυτού του τεράστιου έργου, αλλά ο Λαλιώτης είναι πολύ μακριά από το να έχει έτοιμους τους δύο βασικούς μεγάλους δρόμους που οδηγούν προς αυτό, τον δρόμο Σταυρού – Ελευσίνας και την περιφερειακή λεωφόρο του Υμηττού.

Αυτό σημαίνει ότι όλο το λεκανοπέδιο και όλη η Ελλάδα πουθέλει να ταξιδέψει στο εξωτερικό θα πρέπει υποχρεωτικά να συναντήσει την ήδη απελπιστικά κορεσμένη

Μεσογείων, να την διαβεί σημειωτόν να φτάσει στο Σταυρό και εκεί να συναντήσει τη νέα λεωφόρο Σταυρού – Σπάτων που θα τον βγάλει στο αεροδρόμιο. Σαν μια άλλη υποβοηθητική διαδρομή έχει σχεδιαστεί αυτή από την παραλία του Σαρωνικού μέσω Βάρης και Κορωπίου. Όμως έπρεπε να υπάρξουν κάποιες διαπλατύνσεις στην περιοχή της Βάρης γιατί σ’ αυτή την περιοχή ήδη τα αυτοκίνητα πηγαίνουν σημειωτόν. Αυτές οι διαπλατύνσεις τις εμποδίζουν τα τσιράκια του Λαλιώτη με επικεφαλής τους τον βουλευτή Οικονόμου.

Έτσι θα μπει σε λειτουργία ένα αεροδρόμιο που ο χρόνος για να το πλησιάσει κανείς θα είναι μεγαλύτερος από το χρόνο για να φτάσει από εκεί στο εξωτερικό. Αν προσθέσουμε και το χρόνο αναμονής θα φτάσουμε σε μια κατάσταση όπου θα πηγαίνει κανείς πιο σύντομα με το τρένο στη Θεσσαλονίκη παρά με το αεροπλάνο.

Πρόκειται για ένα σκάνδαλο που σε μια πολιτισμένη και δημοκρατική χώρα θα σήμαινε την καθαίρεση του υπουργού με την κατηγορία της ανικανότητας και της ανευθυνότητας εφ’ όσον βεβαίως δεν του απευθυνόταν η ακόμα πιο ακριβής κατηγορία του σαμποταριστή.

Στη χώρα μας όμως, χώρα της καλυμμένης δικτατορίας του ενός κόμματος με τα πολλά κεφάλια, δηλαδή του ρώσικου κόμματος, όχι μόνο δεν ζήτησε κανείς την παραιτήση αυτού του υπουργού, αλλά του επέτρεψαν να προχωρήσει σε μια θρασυτάτη επίθεση στους πιο αξιόπιστους και πιο έγκυρους από τους διεθνείς επικριτές του.

Πρόκειται για τους απεσταλμένους της Διεθνούς Ένωσης Αεροπορικών Εταιρειών, της γνωστής ΙΑΤΑ, που περιλαμβάνει τις μεγαλύτερες αεροπορικές εταιρείες του κό-

σμου. Αυτοί, αφού ήρθαν στην Ελλάδα και εξέτασαν επί τρεις μέρες όλες τις πλευρές της λειτουργίας του νέου αεροδρομίου, έκαναν τρεις παρατηρήσεις. Η πρώτη και πιο βασική, ότι λείπουν ικανοποιητικές προσβάσεις στο αεροδρόμιο. Η δεύτερη ότι υπάρχουν “κενά” στα αεροναυτιλιακά βοηθήματα και η τρίτη ότι έχουν καθοριστεί πολύ ακριβώς τα τέλη του νέου αεροδρομίου. Αυτά τα τελευταία είναι έως και οκτώ φορές ψηλότερα από εκείνα που ισχύουν στο Ελληνικό!!!

Ο Λαλιώτης πιάστηκε από αυτό το τελευταίο σημείο της κριτικής της ΙΑΤΑ και την κατηγορήσε ότι “κινδυνολογεί για να να πραγματοποιήσει υπερκέρδη”, δηλαδή ότι βρίσκει ανύπαρκτα τρωτά στο αεροδρόμιο για να πιέσει το κράτος να μειώσει τα τέλη. Αντί να απαντήσει γιατί δεν έχει έτοιμες τις προσβάσεις και γιατί έστειλε τα τέλη στα ύψη, ο μεταμφιεσμένος αυτός αρχικνίτης ανακάλυψε τις “ληστρικές ορέξεις των ξένων μονοπωλίων”, πράγμα που το κάνει πάντα όταν στριμώχνεται και μόνο τότε. Όποτε κάνει μια βρωμιά σε ένα διαγωνισμό κατηγορεί για βρώμικο κυνήγι του κέρδους, όχι εκείνον που πήρε τη δουλειά, αλλά εκείνον που την έχασε. (πχ για το Μετρό Θεσσαλονίκης). Όταν ο εργολήπτης καθυστερεί τη δουλειά με ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ (πχ καλές μελέτες στο Μετρό) τότε τον κατηγορεί πάλι για καπιταλιστική αδηφαγία.

Την ίδια συνταγή όπως είδαμε εφάρμοσε και στην περίπτωση του Κεφαλογιάννη. Όποιος τον καταγγέλει είναι ο ίδιος κεφάλαιο ή είναι πράκτορας του κεφάλαιου. Αυτός είναι ο αντικαπιταλισμός του φασισμού, ή ακριβέστερα τον ναζισμού. Η μέθοδός του είναι πολύ κλασσική και κωδικοποιημένη:

κατηγορεί τους αντιπάλους του καπιταλιστές και τελικά όλους τους αντιπάλους του σαν καπιταλιστές και τους καπιταλιστές που υπηρετεί τους απονέμει εθνικούς τίτλους και τους γαμίζει με τρελό πλούτο από την ληστεία του δημόσιου. Ποτέ δεν θα ακούσει κανείς τον Λαλιώτη να τα βάζει με τα μπουμπουκία της νέας ρωσογέννητης ολιγαρχίας Κόκκαλη, Μυτιληναίο, Αποστολόπουλο και με τους ανθρώπους τους στα δημόσια έργα. Ίσα – ίσα τα δημοσιογραφικά τσιράκια του σοσιαλφασισμού φροντίζουν πάντα να φιλοτεχνούν γι’ αυτά τις πιο ωραίες προσωπογραφίες. Η μεγάλη δυσκολία για την αποκάλυψη του Γκέμπελς Λαλιώτη είναι να ερευνησει κανείς και να διαπεράσει με στοιχεία τον πυκνό μανδύα που καλύπτει τις ματσαράγκες του ΥΠΕΧΩΔΕ στα δημόσια έργα.

Σε όλες τις περιπτώσεις που υπήρξαν κατηγορίες για σκάνδαλα ο ΥΠΕΧΩΔΕ απαντούσε: “καταθέστε στοιχεία”. Όμως τα στοιχεία εναντίον κάποιου είναι η πιο δύσκολη υπόθεση όταν αυτός ο κάποιος έχει πραγματική πολιτική και οικονομική εξουσία. Σε αυτές τις περιπτώσεις ισχύει η “ομερτά”. Το σπάσιμο της ομερτά απαιτεί τόλμη και κυρίως μαζικό πολιτικό κίνημα για την καταγγελία των φανερών εγκλημάτων της μαφίας.

Στην προκειμένη περίπτωση μπορεί να μην βρίσκει κανείς άκρη με τα οικονομικά σκάνδαλα του ΥΠΕΧΩΔΕ όμως ο καθένας ξέρει ότι στην Ελλάδα έχουμε ένα τέλειο αεροδρόμιο χωρίς πρόσβαση, δηλαδή μια νεανική καρδιά με βουλωμένες αρτηρίες. Επίσης θα έχουμε και ένα πολύ ακριβό αεροδρόμιο. Αντίθετα με όσα καταμαρτυρεί ο θρασύς αυτός τύπος στην ΙΑΤΑ δεν θα χάσει η ΙΑΤΑ από τα ψηλά τέλη, αλλά οι καταναλωτές των μεταφορών Έλληνες και ξένοι, αφού το αυξημένο κόστος θα μετακυλιστεί στα εισιτήρια. Αυτό ακόμα βαθύτερα θα κάνει κακό και στον τουρισμό, πράγμα που ήδη έχει επισημανθεί από τους τουριστικούς πράκτορες.

Άνεμος νίκης στην Τσετσενία

Οι Ρώσοι αδυνατούν πλέον να ελέγξουν την Τσετσενία. Το βράδυ, οι δρόμοι της πρωτεύουσας μένουν άδειες από ρώσους στρατιώτες καθώς, φοβούμενοι επιθέσεις ανταρτών, κλείνονται τους στρατώνες τους.

Παρά τις διαβεβαιώσεις των ρώσων εγκληματιών για μεγάλες απώλειες των Τσετσένων, το αντάρτικο καλά κρατεί στην ηρωική χώρα. Σημαντική δράση σημειώνει το τάγμα "Α. Ισμαήλοφ" (ήρωας του πολέμου που έπεσε κατά την έξοδο απ' το Γκρόζνι) στη συνοικία Αφτορχανόφσκι (Λενίνσκι) της πρωτεύουσας. Ο πρόεδρος Μασχάντοφ δήλωσε ότι ο αριθμός των μαχητών εκεί "αυξάνεται μέρα τη μέ-

ρα, καθώς οι πληγωμένοι αναρρώνουν και ξαναγυρνούν. Η πόλη γεμίζει διαρκώς με μαχητές μας. Πρακτικά, η πρωτεύουσα είναι στα χέρια μας. Οι Ρώσοι δε νιώθουν άνετα εκεί και επιπλέον φοβούνται. Μέσα στην πόλη τεθωρακισμένα καταστρέφονται, καταχτητές σκοτώνονται και σημεία ελέγχου δέχονται επιθέσεις. Καθημερινά λαμβάνω πολεμικές αναφορές. Η δραστηριότητα των μαχητών μας έχει επίσης αυξηθεί στην περιοχή του Ατσόι-Μαρτάν. Στους νομούς Ουρούς-Μαρτάν και Σάλι, στο Αργκούν και το Γκουντερμέζ" (site τσετσέν. Κυβέρνησης, 26-1). Αυξάνονται καθημερινά οι περιπτώσεις ηρωισμού και αυτοθυσίας που επιδεικνύει ο τσετσένι-

κος λαός. Στο συνοικισμό Κατάρ-Ουρτ, οι ρώσοι στρατιώτες ζήτησαν τα στοιχεία ενός πολίτη αλλά εκείνος, γνωρίζοντας ότι κινδυνεύει να καταλήξει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, προτίμησε να ανατιναχθεί. Στο Γκουντερμέζ πραγματοποιήθηκε μαζική αντιρώσικη διαδήλωση (19-1) που διαλύθηκε από τις δυνάμεις κατοχής.

Οι ρώσοι ναζί απαντούν με εκκαθαρίσεις και μαζικές απαγωγές πολιτών. Στο Ουρούς-Μαρτάν και το Μεσκέρ-Γιουρτ άρπαξαν 150 άντρες 14-63 ετών και έκτοτε αγνοούνται. Επίσης καταφεύγουν σε προβοκάτσες όπως είναι η απαγωγή του αμερικανού Κέννυ Γκλουκ εκπροσώπου των "Γιατρών Χωρίς Σύνο-

ρα" που αποδόθηκε σε Τσετσένους. Όμως αυτές οι πρακτικές δεν αποδυναμώνουν στο ελάχιστο την αντίσταση. Η τακτική του παρτιζάνικου πολέμου που επιτρέπει στους Τσετσένους, με λιγοστές δυνάμεις, να αιφνιδιάζουν τους Ρώσους και να τους προκαλούν σοβαρότατες απώλειες, αναγκάζουν τον Πούτιν να μειώσει τον κατοχικό στρατό κατά 25% αναθέτοντας την επιχείρηση στην πρώην ΚGB και νυν FSB.

Η μυστική υπηρεσία ετοιμάζεται για σφοδρές επιθέσεις μέσα στην άνοιξη, με την αντικατάσταση στρατιωτών με πιο ευέλικτα σώματα των ειδικών δυνάμεων της.

Εν τω μεταξύ η Ευρώπη, αφού

πουλήθηκε στο σοσιαλμπερλιανισμό για λίγο αέριο, ξέχασε τους Τσετσένους. Η κοινοβουλευτική σύνοδος του Συμβουλίου της Ευρώπης (25-1) ξανάδωσε στη Ρωσία δικαίωμα ψήφου μέσα στο όργανο παρά τις διαπιστώσεις ότι "απέτυχε να ευθυγραμμιστεί με τις αρχές και αξίες του Συμβουλίου".

Λίγες μέρες νωρίτερα το όργανο είχε κατηγορηθεί από τη "διεθνή κοινοβουλευτική επιτροπή για το τσετσένικο ζήτημα" για φιλορωσισμό εξ αιτίας της στάσης του να μην της αποδίδει ευθύνες.

Όσο αναπτύσσεται η αντίσταση, θα πληθαίνουν οι φωνές συμπαράστασης και η αγωνία των ρώσων ναζιστών.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΣΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΜΜΕ

Στη Ρωσία οι ναζιστικές διώξεις ενάντια στους δυτικόφιλους κεφαλαιοκράτες παίρνουν τη μορφή της λογοκρισίας των ΜΜΕ. Αρκετοί δημοκράτες δημοσιογράφοι κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, προσφεύγοντας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Η εκκαθαριστική εκστρατεία του Κρεμλίνου στρέφεται κύρια εναντίον του Βλαντίμιρ Γκουσίνσκι, ιδιοκτήτη του ισχυρού οικονομικά ομίλου "Μίντια-Μοστ" και κατά δεύτερον κατά του Μπ. Μπερεζόφσκι, ιδιοκτήτη του καναλιού ORT. Ο πρώτος βρίσκεται σε κατ' οίκον περιορισμό στην Ισπανία κατηγορούμενος ψευδώς από τις ρώσικες αρχές για χρηματισμό υπαλλήλων, παράνομες υποκλοπές, και ιδιαίτερα κατάχρηση κεφαλαίων και υ-

πεξίαιρηση κεφαλαίων της "Γκαζ-πρόμ", του κύριου πιστωτή της "Μίντια-Μοστ". Το ανώτατο δικαστήριο της Ρωσίας έδωσε την κυριότητα της εταιρείας στην καγκεμπίτικη "Γκαζπρόμ", η οποία σχεδιάζει το διορισμό νέας διοίκησης στη "Μίντια-Μοστ".

Τα πραγματικά αίτια των διώξεων είναι πολιτικής και όχι οικονομικής φύσης. Ο Γκουσίνσκι διαπιστώνει: "Αυτά παθαίνει όποιος ψάχνει την αλήθεια για όσα συμβαίνουν στη Ρωσία του Πούτιν... Αν ο σταθμός NTV δεν είχε ασχοληθεί με τις βαρβαρότητες στην Τσετσενία, όλα θα ήταν εντάξει σήμερα" (Βήμα, 26-1) και καταλογίζει στον Πούτιν φασιστική νοοτροπία. Η αστυνομία διεξάγει έρευνες στα σπίτια των υπαλλήλων στο NTV. Η κύρια παρουσιάστρια του καναλιού Τατιάνα Μίτκοβα ανακρίθηκε

απ' τους εισαγγελείς. Το ίδιο και το στέλεχος της διοίκησης Αντρέι Τσιμάιλο που διέφυγε στο εξωτερικό επικαλούμενος ιατρικούς λόγους (Newsweek, 5-2).

Ο Μπερεζόφσκι που διαμένει στις ΗΠΑ κατηγορείται κι αυτός για οικονομικά σκάνδαλα. Πρόσφατα η εκπομπή του Σεργκέι Ντορένκο στο κανάλι ORT παύθηκε και οι συντελεστές της διώχθηκαν. Ο Ντορένκο κατηγορούσε σφοδρά την ηγεσία του Κρεμλίνου για το ναυάγιο του Κουρσκ. Στις 22-1, μέλη της κοινοβουλευτικής συνόδου του Συμβουλίου της Ευρώπης και ρώσοι δημοσιογράφοι εξέφρασαν τις ανησυχίες τους για τη φίμωση του τύπου στη χώρα.

Ο Α. Σιμόνοφ, πρόεδρος του Ιδρύματος Γκλάσνοστ είπε ότι "η λογοκρισία στη Ρωσία δεν εξαφανίστηκε - απλώς άλλαξε

μορφή". Τα στοιχεία του ιδρύματος δείχνουν ότι 15 ρώσοι δημοσιογράφοι δολοφονήθηκαν πέρσι κι άλλοι 70 κακοποιήθηκαν.

Ο διευθυντής της Μίντια-Μοστ, Γιεβγκένι Κισελιόφ, είπε: "Είναι αλήθεια ότι σε κάθε χώρα οι αρχές δεν είναι, κατά κανόνα, ειρδικοί χρηματοδότες των δημοσιογράφων. Αλλά στη Ρωσία αυτό έχει πάρει πολύ μεγαλύτερες διαστάσεις, ενώ ο Α. Μπαμπίτσκι καταγγέλει ότι η λογοκρισία θεσμοθετήθηκε με την ανανέωση των επιχειρήσεων στην Τσετσενία (rferl, 23-1).

Ταυτόχρονα ο Πούτιν δυναμώνει τη συγκέντρωση της διοικητικής εξουσίας. Αφού είχε ολοκληρώσει χοντρικά την επιχείρηση ελέγχου των τοπικών κυβερνήσεων της Ρωσικής Ομοσπονδίας πέρασε στη Βουλή νομοσχέδιο που επιτρέπει στους κυβερ-

νήτες να παραμείνουν στο αξίωμά τους για 3 συνεχόμενες θητείες. "Φιλελεύθεροι πολιτικοί, όπως είναι ο Μπαρίς Νεμτσόφ, περιγράφουν το νέο νόμο ως φεουδαρχικό και φοβούνται ότι το ίδιο θα ισχύσει και για το προεδρικό αξίωμα" (Economist, 2-2). Αντίπαλοι του Κρεμλίνου κυβερνήτες αντιμετωπίζουν διώξεις κι εξευτελισμούς.

Ο Γ. Ναζντρατένκο αφού καταδιώχθηκε από τον Πούτιν αποσύρθηκε "διότι πάσχει από στρες" (στο ίδιο). Ο Πούτιν επίσης, συνένωσε τις περιοχές όπου εξουσία έχουν οι κυβερνήτες σε μεγαλύτερες ενότητες (επαρχίες) στις οποίες διόρισε στενούς του συνεργάτες για να αποδυναμώσει τους αντιπάλους του.

Η ναζιστικοποίηση της Ρωσίας επιταχύνεται μέσα από την προεδρεία Πούτιν.

ΝΑΙ ΣΤΟ "ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ" ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Στα τέλη Γενάρη, η υπουργός Εσωτερικών Βάσω Παπανδρέου, ανακοίνωσε την άμεση εφαρμογή του "πόθεν έσχες" για τους κρατικούς υπαλλήλους, ένα αποφασιστικής σημασίας μέτρο για την πάταξη της διαφθοράς στο δημόσιο.

Σύμφωνα με τη σχετική ρύθμιση, οι κρατικοί υπάλληλοι υποχρεώνονται να παραδώσουν στην υπηρεσία διοικητικού προσωπικού του υπουργείου δηλώσεις περιουσιακών στοιχείων όπου εκτός από την κινητή και ακίνητη περιουσία του υπαλλήλου αναγράφεται και ο τρόπος απόκτησής της και το ποσό που δαπανήθηκε. Επιπλέον, απαγορεύεται "οι υπάλληλοι να αποκτήσουν μετοχές που υπάγονται στον ειδικό έλεγχο της υπηρεσίας τους". Εάν αυτές προέρχονται από κληρονομιά τότε "θα πρέπει να υποβάλει σχετική δήλωση στην υπηρεσία και μέσα σε ένα χρόνο είτε να μεταβιβάσει τη μετοχή είτε να ζητήσει μετακίνηση ή μετάταξη σε άλλη υπηρεσία" (Ελευθεροτυπία, 24-1). Σε περίπτωση που διαπιστωθούν οικονομικές ατασθαλίες ή εάν δεν προσκομιστεί η δήλωση μέσα στην προθεσμία, το κράτος μπορεί να προβεί σε πειθαρχικά μέτρα. Μ' αυτόν τον τρόπο, ανιχνεύεται και ελαττώνεται η διαφθορά της κρατικής γραφειοκρα-

τίας στην πλατιά μάζα των μεσαίων και κατωτέρων υπαλλήλων, ειδικότερα σε τομείς όπως είναι η πολεοδομία ή η εφορία που βρithουν από τέτοια σκάνδαλα.

Η πρώτη αντίδραση της διαβρωμένης απ' το σοσιαλφασισμό ΑΔΕΔΥ ήταν να καταγγείλει πως η σχετική ρύθμιση του κώδικα εφαρμόζεται με διάτρητο και προσβλητικό τρόπο (λες και ο ελληνικός λαός δε γνωρίζει πόση σαπίλα κρύβουν μέσα τους αυτά τα στρώματα) ενώ κατέκρινε τις πειθαρχικές κυρώσεις, δηλαδή την πρακτική εφαρμογή του μέτρου. Την ίδια στιγμή οι ομοσπονδίες των δασκάλων, καθηγητών, νοσοκομειακών κ.ά. κάλεσαν τα μέλη τους να μην υποβάλουν δηλώσεις. Η ΑΔΕΔΥ κατέφυγε στο ΣτΕ για να ακυρώσει το "πόθεν έσχες" με το επιχείρημα της παραβίασης του απορρήτου και ενδεχόμενης χρησιμοποίησης των δηλώσεων για πολιτικούς σκοπούς. Όμως το υπουργείο εξέδωσε στις 2/2, εγκύκλιο που ορίζει ότι οι δηλώσεις θα υποβάλλονται σε δύο αντίτυπα. Εκείνο που θα υπόκειται επεξεργασία δε θα αναγράφει ούτε ονοματεπώνυμο ούτε υπογραφή παρά μόνο το ΑΦΜ και τη χρονολογία έναρξης της υπαλληλικής ιδιότητας. "Με την εγκύκλιο επισημαίνεται ιδιαίτερα στις υπηρεσίες ότι όλα τα στοιχεία του φακέλου του υπαλλήλου είναι εμπιστευτικά και έχουν υπη-

ρειακό καθήκον να τα διαφυλάξουν, ενώ παραβίαση της αρχής αυτής συνιστά πειθαρχικό αδίκημα" (Ελ. Τύπος, 3/2). Η ΑΔΕΔΥ διόλου δεν ικανοποιήθηκε από την παραπάνω διευκρίνιση, ωστόσο αναδιπλώθηκε κερδίζοντας από την Παπανδρέου παράταση της προθεσμίας υποβολής των δηλώσεων ως τις 15 Φλεβάρη.

Το πόθεν έσχες απέτυχε να εφαρμοστεί παλιότερα με ευθύνη του σοσιαλφασισμού. Την ίδια τύχη ίσως έχει και τώρα, μιας και φέρνει σε δύσκολη θέση αρκετούς υπαλλήλους του κράτους, τη βάση κάθε φασισμού, που εκμεταλλεύονται το πόστο τους για προσωπικό όφελος. Όλοι αυτοί επιτίθενται στο νέο μέτρο απ' την πλευρά του λούμπεν γραφειοκρατικού φεουδαρχικού τύπου αντικαπιταλισμού, διερωτώμενοι γιατί τους μικρούς και όχι τους μεγάλους με τον ίδιο τρόπο που ο διαρρήκτης ρωτάει το δικαστή: "γιατί φυλακίζετε εμένα και όχι τους μεγαλοπατεώνες". Όμως το ανατριχιαστικό είναι ότι οι ίδιοι αυτοί μικροεγκληματίες καλύπτουν τους μεγαλύτερους καταχραστές της εθνικής περιουσίας στη χώρα μας που είναι οι ολιγάρχες πράκτορες της ΚGB Κόκκαλης-Μυτηληναίος και Σία καθώς και την αφοσιωμένη σ' αυτούς ανώτερη και ανώτατη κρατική γραφειοκρατική και πολιτική εξουσία.

ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ

Στις 21 του Γενάρη έγινε επίθεση από αλβανούς σοβινιστές προβοκάτορες σε αστυνομικό σταθμό στο χωριό Τέτοβο του Τέτοβου. Ένας αστυνομικός σκοτώθηκε και ένας άλλος τραυματίστηκε. Την ευθύνη της επίθεσης ανέλαβε σύμφωνα με ανακοίνωσή της "μία ομάδα της ειδικής δύναμης του Αλβανικού Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού". Η ίδια ανακοίνωση γράφει ότι "η επίθεση αυτή ήταν περιορισμένη και προειδοποιητικού χαρακτήρα για τους Μακεδόνες κατακτητές και τους αλβανόφωνους συνεργάτες τους... η στολή των Μακεδόνων κατακτητών θα χτυπηθεί ως ότου απελευθερωθεί ο αλβανικός λαός... Καλούμε τους (αλβανούς) αστυνομικούς να επιστρέψουν στις οικογένειές τους για να μην χάσουν άσκοπα τη ζωή τους στο βωμό των μάταιων μακεδονικών σχεδίων για επικράτηση στην αλβανική ηπειροψηφία".

Ο ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΠΥΡΟΚΡΟΤΗΤΗΣ

Ο "Αλβανικός Εθνικός Απελευθερωτικός Στρατός" πρόκυψε μετά την τυπική διάλυση του UCK για να απελευθερώσει όλα τα "αλβανικά εδάφη που βρίσκονται υπό ξένη κατοχή".

Η διαδικασία του πολέμου στα Βαλκάνια είχε τα τελευταία χρόνια έναν βαθύ και αδιάστατο πυροκροτητή, τον αλβανικό σοβινισμό. Αυτός ο πυροκροτητής είναι που ενεργοποίησε το κοιμισμένο τέρας του σέρβικου σοβινισμού που με τη σειρά του έγινε ο μεγάλος δήμιος των λαών της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Ο αλβανικός σοβινισμός από τον όγκο και τη δύναμη του μητρικού κράτους δεν έχει την υλική δύναμη να γίνει τόσο "αποτελεσματικός" σαν τον σέρβικο ή έστω σαν τον κροάτικο. Η δυνατότητά του είναι να λειτουργεί σαν προβοκάτορας τρίτων. Είναι αυτός ο προβοκάτορας που γέννησε τον Μιλόσεβιτς μέσα από τους διωγμούς των Σέρβων στο Κόσοβο στη δεκαετία του '80. Είναι αυτός ο προβοκάτορας που λίγο αργότερα σαν UCK έφερε τη Ρωσία στην Πρίστινα και τον άνθρωπό της τον Κοστούνιτσα στην εξουσία της Σερβίας, είναι αυτός που με το στρατό του στο Πρέσεβο - Μπουγιάνοβατς - Μεντβένια, βάζει μπροστά το ρώσικο σχέδιο διαμελισμού του Κόσοβου ανάμεσα σε Σερβία και Αλβανία, και είναι τέλος αυτός που ετοιμάζεται να παραδώσει την αποκλεισμένη και θολωμένη Δημ. της Μακεδονίας στη συνθλιπτική αγκαλιά του "ορθόδοξου τόξου".

Η κοινωνική και ιδεολογική βάση του αλβανικού σοβινισμού ήταν και είναι η σοσιαλφασιστική νομενκλατούρα του χοτζισμού που τώρα είναι μετασχηματισμένη σε κυρίαρχη κλίκα μέσα στο σοσιαλιστικό κόμμα και έχει επικεφαλής της τον Φάτος Νάνο. Αυτή η νομενκλατούρα παίζει όλο και περισσότερο τελευταία το ρώσικο παιχνίδι. Φάτος Νάνο στην εξουσία σημαίνει ξάναμα του αλβανικού σοβινιστικού όνειρου, πόλεμος, ανωμαλία και ρώσικη διείσδυση

στα Βαλκάνια. Πρέπει να σημειώσουμε ότι είναι το καθεστώς Νάνο που έσπρωξε τον UCK ενάντια στο Ρουγκόβα και ότι είναι αυτό που εκμηδένισε τελικά την αρχική μετριοπαθή πολιτική Μπερίσα τόσο στο Κόσοβο (συμμαχία με Ρουγκόβα), όσο και στο Τέτοβο (προσπάθεια συνεννόησης με την Δημ. της Μακεδονίας).

Είναι λοιπόν ο προβοκάτορας Νάνο (που στηρίχθηκε για να ανέβει στη διπλωματία Σημίτη) ο οποίος τώρα συντονίζει τα δύο βασικά θεμέλια μέτωπα του αλβανικού σοβινισμού, εκείνο στο Πρέσεβο Μπουγκάνοβιτς και εκείνο στο Τέτοβο.

Εδώ μας ενδιαφέρει το δεύτερο μέτωπο γιατί είναι αυτό που κατεβάζει την αναταραχή και τον πόλεμο σε νέα εδάφη και σε νέα ακόμα πιο νευραλγικά κέντρα στα Βαλκάνια. Το Τέτοβο είναι τόσο πολύ μεγάλη υπόθεση όσο η Δημ. της Μακεδονίας δεν είναι Κόσοβο. Η πρώτη είναι η γεωπολιτική καρδιά των Βαλκανίων. Η κατάρρευση της θα σημάνει την γενική κατάρρευση της αδύναμης βαλκανικής ειρήνης.

ΓΚΕΟΡΚΙΕΦΣΚΙ-ΤΖΑΦΕΡΙ: ΤΟ ΔΙΑΥΜΟ ΤΗΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΕΙΑΣ

Γι' αυτό είναι τεράστιας βαλκανικής και παγκόσμιας σημασίας κάθε διεθνική βία και κάθε απειλή τέτοιας βίας στο Τέτοβο. Ασφαλώς οι αλβανοί προβοκάτορες στο Τέτοβο θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν αν στην πλευρά της Δημ. της Μακεδονίας επικρατούσαν οι ειρηνόφιλες δημοκρατικές δυνάμεις. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι οι πιο επιθετικές και πιο προβοκατόρικες τάσεις του αλβανικού σοβινισμού δεν μπόρεσαν να ανθίσουν και να κυριαρχήσουν στο Τέτοβο στην εποχή Γκλιγκόροφ. Την μεγάλη ώθηση σ' αυτές την έδωσε ο προβοκάτορας της "άλλης μεριάς" ο άνθρωπος της Ρωσίας, Γκεοργκίεφσκι. Αυτός, αφού δηλητηρίασε ιδεολογικά τη χώρα του αναβιώνοντας τον χειρότερο μακεδονικό σοβινισμό, και αφού χάρη σ' αυτόν ήρθε στην εξουσία, μετετρέπη ξαφνικά σε "ευ-

ρωπαίο ειρηνόφιλο". Αμέσως μετά έδωσε χέρι βοήθειας και μια απρόσμενη ισχυρή ώθηση στους αλβανούς σοβινιστές του Τέτοβου, που έχουν επικεφαλής τους τον ως τώρα δυτικόφιλο αλλά άγριο σοβινιστή Τζαφέρι, εκθέτοντας, συνθλιβοντας και τσακίζοντας ταυρόχρονα τους μετριοπαθείς ειρηνόφιλους αλβανούς που ήταν το στηρίγμα της κυβέρνησης του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Όσο για τους σοβινιστές του VMRO αυτοί, είτε σύρθηκαν πίσω από τον Γκεοργκίεφσκι απολαμβάνοντας το μεγάλο φαγοπότι της νέας πολύ διεφθαρμένης εξουσίας, είτε οι πιο συνεπείς σοβινιστές αποχώρησαν από την κυβερνητική κοινοβουλευτική ομάδα και έφτιαξαν δικιά τους πολιτική τάση στη Βουλή, αφού πρώτα ξυλοκοπήθηκαν από τους μπράβους του Γκεοργκίεφσκι.

Η συμμαχία του Γκεοργκίεφσκι για την ακρίβεια η μαχητική συγκυβέρνησή του με τους αλβανούς σοβινιστές του Τέτοβου, δεν είναι ένα ασήμαντο προσωρινό τέχνασμα για την αλλαγή των αριθμητικών κοινοβουλευτικών συσχετισμών που επιτρέπουν την παραμονή του στην εξουσία, είναι ένα στρατηγικός εκβιασμός που απευθύνεται τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο διεθνές επίπεδο και που λέει: "Όσο εγώ δίνω ανταλλάγματα στον σκληρό αλβανικό σοβινισμό και εξασφαλίζω μια ενότητα με τον Τζαφέρι θα υπάρχει ειρήνη στη χώρα μου και στα Βαλκάνια. Αν εγώ σπάσω το μέτωπο με τον Τζαφέρι, τότε θα μπούμε σε εσωτερικό πόλεμο και πιθανότατα σε διακρατικό βαλκανικό πόλεμο". Αυτή την πολιτική την έχουμε ονομάσει παλιότερα: "διακόπτη Τζαφέρι". Ο Γκεοργκίεφσκι κρατάει στο Τέτοβο έναν διακόπτη και απειλεί ότι αν κάποιος τον ρίξει από τη θέση του, τότε αυτός θα υποχρεωθεί να τον αφήσει και αν τον αφήσει η ανθρωπότητα θα καταστραφεί.

Αυτό μπορεί να πείθει αδαείς, αλλά όποιος παρακολουθεί προσεκτικά την βαλκανική πολιτική σκηνή θα έχει διαπιστώσει ότι ο Τζαφέρι δυνάμωσε και ο ρόλος του έγινε κρίσιμος ακριβώς επειδή το θέλησε ο Γκεοργκίεφσκι. Ξέρουν δηλαδή ότι μια δημοκρατική πολιτική αρχών που θα ευνοούσε την ειρηνόφιλη τάση των Αλβανών στο Τέτοβο, την τάση της εθνικής συνύπαρξης και θα έκοβε τις τρελές διεκδικήσεις των σοβινιστών δεν θα επέτρεπε ποτέ τη δημιουργία ενός τέτοιου "διακόπτη".

Αυτό άλλωστε αποδεικνύεται και από τα ίδια αυτά τα τελευταία γεγονότα. Υπήρχε ένας και μόνο ένας αποτελεσματικός τρόπος για την κυβέρνηση της χώρας αυτής να αποδυναμώσει πολιτικά τους αλβανούς προβοκάτο-

ρες που χτύπησαν το αστυνομικό τμήμα στο Τέτοβο. Να καλέσει το Τζαφέρι να καταδικάσει αποφασιστικά την επίθεση και να τον υποχρεώσει να ζητήσει και να διευκολύνει κάθε συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές προκειμένου να συλληφθούν οι ένοχοι. Κι όμως δεν έγινε τίποτα από αυτά.

Η υπόθεση πέρασε, από όσα μάθαμε, με τις δύο πλευρές να διαχωρίζουν απλά τη θέση τους από το επεισόδιο δίχως καμιά να το βάλει στο κέντρο της πολιτικής της. Αυτό είναι φυσικό. Γιατί "διακόπτης" σημαίνει ότι θα πρέπει να υπάρχει μια μόνιμη απειλή. Αν τα ζητήματα ξεκαθαριστούν είτε θα πάψει η απειλή, είτε με ευθύνη τους οι αλβανοί σοβινιστές θα κλιμακώσουν την επίθεσή τους και τότε θα ξεσκεπαστούν και θα απομονωθούν και στο εσωτερικό της χώρας, ακόμα και στην ίδια την αλβανική μειονότητα και διεθνώς. Οι αλβανοί απλοί άνθρωποι του Τέτοβου έχουν την πικρή πείρα του Κόσοβου και δεν έχουν σίγουρα καμιά όρεξη να δοκιμάσουν τα ίδια ή ανάλογα με εκείνα που υπέφεραν οι Κοσοβάρους.

Είναι φανερό ότι εκείνο που συμφέρει τους προβοκάτορες είναι η ένωσή τους και όχι η αμοιβαία αποκάλυψή και εξουδετέρωσή τους.

ΚΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ-ΚΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΙΤΗ

Όμως μια κυβέρνηση προβοκατόρων σαν αυτή των Γκεοργκίεφσκι - Τζαφέρι είναι ότι χειρότερο για μια χώρα. Και αφού είναι το χειρότερο γι' αυτή θα είναι καλό για τα κοράκια, που πρώτο και καλύτερο στα Βαλκάνια είναι η συμμορία που κυβερνάει τη δικιά μας χώρα. Αφού είναι τόσο ελεεινός ο Γκεοργκίεφσκι δεν μπορεί να μην είναι ο αγαπημένος και ο προστατευόμενος των Σημίτη - Παπανδρέου. Κάθε τόσο τα λένε μαζί σε επίσημες ή σε ιδιωτικές επισκέψεις στις οποίες προφανώς κανονίζεται η άγρια οικονομική διείσδυση της νέας ελληνικής ρωσόφιλης ολιγαρχίας στη μικρή γειτονική χώρα είτε άμεσα ή μέσω των μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων. Κυρίως όμως κανονίζεται η κοινή βαλκανική πολιτική τους.

Το μεγάλο πρόβλημα αυτής της καλής παρέας είναι ότι δεν μπορεί να πείσει το λαό της μικρής γειτονικής χώρας να αλλάξει το κρατικό και το εθνικό του όνομα, ώστε η κοινή διπλωματική γραμμή και η μονόπλευρη οικονομική διείσδυση να προχωρήσουν ανεμπόδιστα. Το ζήτημα του ονόματος που το εφεύραν οι εδω ρωσόδουλοι για τις διπλωματικές ανάγκες του αφεντικού τους και το έκαναν για το δικό μας λαό ένα ζήτημα ιδεολογικού κύρους, για το γειτονικό λαό έγινε ένα ζωτικό ζήτημα εθνικής ανεξαρτησίας και

τελικά ύπαρξης. Σήμερα το ζήτημα του κρατικού ονόματος είναι για τη Δημ. της Μακεδονίας η λυδία λίθος αναφορικά με την υποταγή της στον ελληνικό υποϊμπεριαλισμό και πιο βαθύτερα στο ρώσικο ηγεμονισμό, δηλαδή η λυδία λίθος της πολιτικής της ανεξαρτησίας.

Έχει γίνει τόσο σοβαρό αυτό το πρόβλημα που η παρέα κάνει τις πιο πονηρές προσπάθειες για να εκμαιεύσει τη λύση του. Τις τελευταίες μέρες σέρβιραν οι δικοί μας το όνομα "Βόρεια Μακεδονία" σαν τελικό συμφωνημένο όνομα μέσω της εφημερίδας το "Βήμα" και διέφρασαν ότι η συμφωνία θα έκλεινε με συνάντηση Σημίτη - Γκεοργκίεφσκι σε ένα βεβαίως "ορθόδοξο" σημείο, το "Άγιο Όρος" (όπως πρέπει να κλείνει κάθε καλή ρώσικη δουλειά). Ύστερα περίμεναν τις αντιδράσεις. Μετά από λίγες μέρες ήρθαν ορμητικές αντίθετες φωνές από όλο σχεδόν το πολιτικό φάσμα στη γειτονική χώρα. Ο εκπρόσωπος του Γκεοργκίεφσκι βγήκε τότε να πει ότι δεν έχει αποφασιστεί σε καμία περίπτωση τέτοιο όνομα. Μόνο η "Δημοκρατική Αλβερνατίβ" του Τομκόφσκι ανταποκρίθηκε στο κόλπο λέγοντας ότι η "Δημ. της Μακεδονίας θα βρεθεί σε γεωπολιτική παγίδα αν δεν δεχτεί τώρα αλλαγή του ονόματος".

Εδώ δείχνει την αξία του ο "διακόπτης Τζαφέρι". Η "γεωπολιτική παγίδα" εκδηλώνεται σήμερα σ' αυτή τη χώρα κύρια μέσα από το Τέτοβο. Ο υποβόσκων εκβιασμός της ελληνικής διπλωματίας είναι αυτός: "Κύριοι εμείς οι ορθόδοξοι αδελφοί σας θέλομεν τα σύνορά σας αμετάβλητα όσον ουδείς άλλος, δείξατε όμως και εσείς κάποια κατανόηση και μη μας δυσκολεύετε εις το θέμα του ονόματος. Ας σχηματίσωμεν ομού μετά της Σερβίας το "ορθόδοξον τόξον" υπό την σκέπη του κοινού ιστορικού μας προστάτου". Αυτό είναι όλο - όλο το Τέτοβο. Είναι η πίεση που ασκεί τελικά η ρώσικη διπλωματία μέσω Φάτος Νάνο, Γκεοργκίεφσκι και Σημίτη για να υποδουλώσει τη Δημ. της Μακεδονίας στη ρώσικη στρατηγική.

Το ζήτημα είναι πόση αντοχή, πόση οξυδέρκεια και πόσο δημοκρατισμό θα μπορέσει να αντιτάξει ο μακεδονικός και ο αλβανικός πληθυσμός σ' αυτό τον εκβιαστικό και ασφυκτικό κλοιό των προβοκατόρων. Γιατί θα πρέπει να θεωρήσουμε δεδομένη την τυφλα και την αχρείότητα που θα επιδειξει η Δύση στο να παρατηρεί αμήχανη τον αλβανικό σοβινισμό και να τον αφήνει ατιμώρητο στο ρόλο του προβοκάτορα στα Βαλκάνια.

"ETA basta na!"

Φτάνει πια με την ETA!

Η ETA, η γνωστή φαιοκόκκινη συμμορία ναζιστών που επιδιώκει το διαμελισμό της Ισπανίας, έχει κλιμακώσει το τελευταίο διάστημα τις δολοφονικές της επιθέσεις. Ουσιαστικά, έχει στήσει ένα δικό της κράτος-εν-κράτει στη Χώρα των Βάσκων ασκώντας ναζιστική βία και τρομοκρατία στον πληθυσμό.

Η συμμορία αυτή διαπράττει ένα ασύλληπτης βαρβαρότητας πογκρόμ ενάντια στους εθνικά ισπανούς που ζουν στην περιοχή (ή αλλιώς) και τους βάσκους αντιφρονούντες, τους οποίους μεταχειρίζονται ως συνεργάτες των πρώτων. Έτσι σήμερα, το 15% του πληθυσμού δηλώνει πρόθυμο να εγκαταλείψει την περιοχή με την πρώτη ευκαιρία. "Δολοφονούν πλέον σε όλη την επικράτεια, αύξησαν τον αριθμό των επιθέσεων, εκπαιδεύουν με σκληρότητα τα νέα μέλη και κυρίως προσβάλλουν τα θύματα μετά το θάνατό τους με βανδαλισμούς νεκροταφείων και υβριστικές επιστολές που στέλνουν στις οικογένειές τους. Τέλος, συμπεριλαμβάνουν στις λίστες θανάτου συγγενείς των νεκρών που τολμούν να

μιλήσουν εναντίον τους" (Κ. Ελευθεροτυπία, 19-11).

Ένας από τους κύριους στόχους της παλιότερα αριστερής και τώρα σοσιαλφασιστικής ETA είναι οι δημοκράτες που διακρίθηκαν στον αγώνα κατά του φρανκισμού. Ο βάσκος γλύπτης και ζωγράφος Αγκουστίν Ιμπαρρόλα, εξόριστος απ' την ETA στο εσωτερικό, λέει στη Monde (19/20-11): "Θέλουν να με εξαλείψουν από την ιστορία της Χώρας των Βάσκων. Μου πέταξαν το καλύτερο κομμάτι της ζωής μου και το έριξαν σε μια σκοτεινή σήραγγα απ' όπου δε μπορώ να βγω. Τη δικτατορία του φρανκισμού διαδέχθηκε αυτή του εθνικισμού: έχουμε το ηθικό και διανοητικό καθήκον να την καταγγείλουμε". Ο Α. Ιμπαρρόλα ζει πε-

ριορισμένος σε μια κοιλάδα της Βισκάγια μόνο και μόνο γιατί το όνομά του έχει γίνει σύμβολο του βάσκικου αντιφρανκικού αγώνα. Κάθε τόσο, οι συμμορίτες της ETA έρχονται με κουκούλες και του καταστρέφουν το σπίτι, τα έργα ή γράφουν απειλητικά συνθήματα, "όπως το έκαναν οι ναζί στους εβραίους". Ένα άλλο σύμβολο της δημοκρατίας, ο ανθρωπολόγος Μικέλ Αζουρμέντι βρήκε ένα πτώμα ζώου έξω απ' την πόρτα του και το όνομά του στο κέντρο ενός στόχου στο πανεπιστήμιο. Λίγο αργότερα δέχτηκε βομβιστική επίθεση και διέφυγε στις ΗΠΑ. Όπως αποκαλύπτει ο Μ. Αζουρμέντι, τα καθάρματα της ETA έχουν επιβάλει τη φασιστική τους δικτατορία στην εκπαίδευση και τον πολιτισμό. Η νεολαία δε λαμβάνει καμιά δημοκρατική αρχή αλλά διδάσκεται το εθνικό μίσος. Η ιστορία έχει πλήρως διαστρεβλωθεί. Η ETA απαγορεύει τη διάδοση ισπανόφωνων βιβλίων, λεηλατεί και σπάζει βιτρίνες βιβλιοπωλείων, και-

ει βιβλία και κλείνει βιβλιοθήκες, όπως εκείνη του Λαγκούν που δε μπόρεσε να κλείσει ο Φράνκο. Η δολοφονική σπείρα με ψευτοαριστερό πρόσωπο οικοδομεί, έτσι, το φαιοκόκκινο μέτωπο σε συμμαχία με τους νοσταλγούς της δικτατορίας.

Ωστόσο, η ίδια πλειοδοτεί σε βαρβαρότητα σε σχέση με τους φαιούς συμμάχους της. Το φυλετικό δίκαιο είναι το μόνο που γνωρίζει. Ο συγγραφέας Ραούλ Γαρίδο είδε το φαρμακείο του να καίγεται γιατί δεν έχει βάσκιες ρίζες αλλά έγινε βάσκος μέσω της γυναίκας του. "Ζούμε", λέει, "μια επιχείρηση πολιτιστικής και ιδεολογικής καθάρσης (...). Ο ένοχος γι' αυτούς δεν είναι ο δολοφόνος, αλλά αυτός που τον καταγγέλλει". Ο βιβλιοπώλης Ιγνάθιο Λατιέρρο αποκαλύπτει: "Τη δεκαετία του '80 η βία ήταν χειρότερη με στατιστικούς όρους, αλλά σήμερα είναι ο οργανωμένος τρόμος, μια επιδίωξη να φιμωθεί ολόκληρη η κοινωνία. Ένα "πολιτικό ορθό" επιβαλλόμενο με

τον καιρό μαζί με μεθόδους εξευτελισμού που παραπέμπουν στους φασίστες της δεκαετίας του '30. Ρετσινόλαδο στην καλύτερη περίπτωση. Αυτό που επιζητούν είναι μια βοσνιακού τύπου κατάσταση: είσαι Ισπανός, δηλαδή εχθρός, ή Βάσκος. Και αν έχεις μέχρι τέσσερις γενιές βάσκικο όνομα, σε αντιμετωπίζουν σαν ισπανό εάν δεν ευθυγραμμιστείς μαζί τους. Ο μόνος καλός βάσκος είναι ο ριζικός εθνικιστής". Οι νεολαίοι της οργάνωσης, γνωστοί ως "νέοι άγριοι", εκπαιδεύονται σε βανδαλισμούς καθώς και στην παρακολούθηση των υποψηφίων θυμάτων τους οποίους παραδίδουν, στη συνέχεια, στους κομάντος-δολοφόνους, λέει ο Π. Α. Αρίας, πρόεδρος της "Οργάνωσης για την Ειρήνη".

Πρόκειται για πρακτικές που δίνουν στην ETA τα πρωτεία της παγκόσμιας νεοφασιστικής κτηνωδίας. Εάν αυτή η σιχαμερή σπείρα δολοφόνων δε συντριβεί πολιτικο-ιδεολογικά και στρατιωτικά θα φέρει στην Ισπανία το Μεσαίωνα.

Η εξάρτηση του αδύνατου πιστωτή από τον ισχυρό οφειλέτη

Το ρώσικο στρατοκρατικό μονοπώλιο γιγαντώνεται μέσα από τη ληστεία των χωρών του τρίτου κόσμου και της Δύσης. Τις πρώτες τις ληστεύει διαπράττοντας εισβολές, εθνοκαθάρσεις και γενοκτονίες. Τη δεύτερη, προς το παρόν, με δανεισμό χρημάτων των δυτικών αστικών τάξεων που όμως ουδέποτε επιστρέφονται ή με άλλες εκβιαστικές μεθόδους όπως είναι η πρόσφατη ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης ή η μείωση της παραγωγής πετρελαίου που προκάλεσε την πετρελαϊκή κρίση.

Ο νεοεκλεγής αμερικανός πρόεδρος Τζ. Μπους δείχνει αποφασισμένος να τελειώνει με την άμετρη προσφορά χρημάτων στους ρώσους ιμπεριαλιστές που αποτελούσε πάγια ταχτική του προκατόχου του. Προτού ορκιστεί πρόεδρος, ο Μπους, δήλωσε "ότι δεν πρόκειται να δώσει χρήματα στη Ρωσία, τη χώρα η οποία μόνιμα δεν εκπληρώνει τις οικονομικές της υποχρεώσεις" (Εθνος, 19-1) και καταλόγισε στον Κλίντον τη ρίψη "χρωμάτων σε βαρέλι χωρίς πάτο" όπως είπε. Άλλωστε στο Κρεμλίνο συζητιέται ακόμη η αποπληρωμή των σοβιετικών χρεών. Όμως, οι ρώσοι ξέρουν κι άλλο μονοπάτι, το οποίο ακούει στο όνομα Ευρώπη.

Η Ευρώπη, και ιδιαίτερα η "Λέσχη των Παρισίων" αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους πιστωτές της Μόσχας. Γύρω στα μέσα Γενάρη, ο πρόεδρος Πούτιν διαβεβαίωνε το Σρέντερ ότι "θα ανταποκριθεί πλήρως στις όποιες δανειακές του υποχρεώσεις. Τρεις μέρες μετά, το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε απόφαση σύμφωνα με την οποία η Μόσχα θα πληρώσει μόνο μέρος των οφειλών της προς τη Λέσχη των Παρισίων - άρα και προς τη Γερμανία" (Ημερησία, 13/14-1) επικαλούμενο δήθεν οικονομική δυσχέρεια. Όμως το ρώσικο κράτος έχει πόρους που τους χρησιμοποιεί για να εξο-

πλίζει το στρατό και να προετοιμάζει τον πόλεμο. Εκτός απ' αυτό, η πετρελαϊκή κρίση έφερε το περασμένο έτος στα ρώσικα κρατικά ταμεία τεράστια κέρδη.

Η αντίδραση του Βερολίνου ήταν αρχικά να απειλήσει με αποδέσμευση της εγγυήσεως σε γερμανούς εξαγωγείς με δραστηριότητα στη Ρωσία. Αλλά στις 12-1 "το υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας ανακοίνωσε πως όχι μόνο δεν αίρονται οι εγγυήσεις... αλλά και πως το Βερολίνο εγκρίνει δύο ακόμη τέτοιες μορφές εγγυήσεων" (στο ίδιο). Με άλλα λόγια, η Γερμανία των Σρέντερ-Φίσερ χαρίζει μεγάλο μέρος των ρωσικών οφειλών, που φτάνει τα 14 δις δολάρια (5 τρις δρχ.), αγοράζοντας μετοχές ρωσικών εταιρειών. Αυτό όχι μόνο θα ανορθώσει τη ρωσική πολεμική οικονομία μα και θα διαβρώσει πολιτικά το γερμανικό μονοπώλιο που θα το εξαρτήσει από το ρώσικο κρατικό μονοπώλιο και την καγκεμπίτικη νέα ολιγαρχία.

Στο μεταξύ, παρά τις ήττες που δέχεται ο σοσιαλϊμπεριαλισμός από την τσετσένικη αντίσταση, πράγμα που τον αναγκάζει να αναθέσει την επιχείρηση απευθείας στην KGB, εντείνει τον έλεγχο του Καυκάσου. Ο Πούτιν πρότεινε στην αζέρικη κυβέρνηση διεύρυνση της στρατιωτικής συνεργασίας ενώ υπέγραψε συμφωνία με τον πρόεδρο Χ. Αλίεφ για κοινή εκμετάλλευση κοιτασμάτων πετρελαίου στην Κασπία (Ελευθεροτυπία, 11-1). Στο εσωτερικό, συνεχίζεται το πογκρόμ ενάντια στο δυτικόφιλο κεφάλαιο και τους εβραίους. Συνελήφθη στο διαμέρισμά του ο Μιχαήλ Μιριλασβίλι που συγκεντρώνει και τις δύο ιδιότητες: είναι γεωργιανό-εβραίος - αντιπρόεδρος του ρωσικού εβραϊκού συμβουλίου, μέτοχος της Λουκόιλ και ιδιοκτήτης νυχτερινών κέντρων και πολυκαταστημάτων. Για 27η φορά η γενική ει-

σαγγελία διεξήγε έρευνα σε διαμερίσματα υπαλλήλων της Μίντια-Μοστ του Γκουσίνσκι ενώ ο δικηγόρος του, Πάβελ Αστάχοφ, δήλωσε πως πρόκειται για πολιτική πίεση στα ΜΜΕ. Όταν ο Τεντ Τέρνερ, ιδρυτής του CNN, εξέφρασε την επιθυμία να αγοράσει

το 25% της εταιρείας ο Πούτιν του ξεκαθάρισε ότι σε μια τέτοια περίπτωση θα πρέπει να ξεχάσει το ενδεχόμενο πολιτικής ανεξαρτησίας από το Κρεμλίνο (στο ίδιο, 25-1). Δηλαδή, θα έχουμε ένα αμερικάνικο κανάλι που θα ακολουθεί πιστά τη ρώσικη πολιτική. Αυτό δεν θα είναι περίεργο γιατί ξέρουμε τους στενούς δεσμούς του Τέρνερ με τη συμμορία Κλίντον-Γκορ.

Καμιά κυβέρνηση και κανένα νομισματικό ταμείο δε θα πρέπει να χρηματοδοτεί τους σφαγείς της Τσετσενίας και ληστές της υδρογείου.

Τι περιμένει την Ασία

Σύμφωνα με μια είδηση που μεταδόθηκε πριν λίγες μέρες από το ραδιόφωνο του BBC και δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία στις 27 Γενάρη δέκα χιλιάδες αρκούδες βασανίζονται σήμερα στην Κίνα για να παράγουν χολή από την οποία φτιάχνονται καλλυντικά, αφροδισιακά και "θαυματουργά" φάρμακα.

Διαβάζουμε για πιο βασανιστήριο πρόκειται:

"Οι αρκούδες αφού συλληφθούν κλείνονται σε κλουβιά που έχουν ακριβώς το φυσικό μέγεθος του ζώου έτσι ώστε αυτό να μην μπορεί καθόλου να κινηθεί. Το κλουβί και η αρκούδα βρίσκονται σε οριζόντια θέση και στη συνέχεια τοποθετείται ένα είδος καθετήρα στη χοληδόχο κύστη του ζώου με τον οποίο αφαιρείται το υγρό της χολής... Στο πρωτοφανές αυτό μαρτύριο τα άτυχα ζώα υποβάλλονται για δεκαπέντε χρόνια, δηλαδή για 180 μήνες, για σχεδόν 5.500 μέρες συνεχώς, χωρίς διακοπή. Αποτέλεσμα αυτού του μαρτύριου είναι οι πόνοι των ζώων να είναι ανυπόφοροι και οι κραυγές τους να κάνουν αδύνατη την παραμονή στο χώρο αυτό οποιουδήποτε άλλου πλάσματος. Τα κόκαλα τους αποδομούνται και η έλευση του θανάτου τους είναι πέρα από την ανθρώπινη φαντασία.

Τα άτυχα ζώα λαμβάνουν μια φορά τη μέρα φαγητό από το στόμα ανοίγοντας ελάχιστα τη μουσούδα τους μέσα από τα κάγκελα του κλουβιού, ενώ όποτε διψούν μπορούν να γλείψουν τα κάγκελα, στα οποία οι δήμιοι τους φρόντισαν να υπάρχει νερό που κυλάει. Έτσι τα δυστυχημένα αυτά ζώα δεν έχουν ούτε τη δυνατότητα να πεθάνουν από πείνα ή δίψα...".

Πραγματικά "πέρα από την ανθρώπινη φαντασία".

Βέβαια τέρατα πάντα υπήρξαν και στην καλύτερη δυνατή κοινωνία κάθε εποχής, αλλά 10.000 αρκούδες σημαίνει μια σειρά εργαστήρια του απόλυτου πόνου που διαθέτουν τον επιχειρηματία ιδιοκτήτη τους, τους υπαλλήλους του, τους καθαριστές του χώρου κ.λπ. Αυτή είναι μια μαζική και οργανωμένη επίγεια κόλαση που την ξέρει και την στηρίζει ένα ολόκληρο πολιτικό και διοικητικό καθεστώς, και που προφανώς δεν έχει κανένα πρόβλημα μαζί της και είναι φυσικό γιατί αυτό το καθεστώς είναι ο κινέζικος σοσιαλφασισμός, δηλαδή το απόλυτο πολιτικό τέρας που πρόκυψε από την άρνηση της πιο προωθημένης προλεταριακής εξουσίας στον πλανήτη. Αναρωτιόμαστε τι περιμένει τον επαναστατικό κινέζικο λαό, τι περιμένει την Ασία.

